

ΘΩΜΑΣ Β. ΓΡΑΤΣΑΝΟΣ

ΔΗΜΟΛΟΣ

ΠΡΩΗΝ ΥΠΑΣΠΙΣΤΗΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΠΙΕΡΙΩΝ - ΟΛΥΜΠΟΥ

ΟΜΙΛΕΙ

‘Η παραπλανεμένη

‘Ελληνική ψυχή

Θεσσαλονίκη 1948

Η ΔΡΑΣΗ ΜΟΥ ΣΕ ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΒΑΡΚΙΖΑ

ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΜΟΥ 10-8-1947

Ύπηρξα μέλος του ΕΑΜ στην Κατοχή και σαν τέτοιο από τον Μάρτη του 1944, υπηρέτησα στον ΕΛΑΣ σα στρατιωτικός Λόχου και αργότερα έπιτελής Τάγματος. Στο διάστημα αυτό της υπηρεσίας μου μυήθηκα και εις τους άλλους σκοπούς του ΕΑΜ, περί κοινωνικών μεταρρυθμίσεων με μέσα ειρηνικά και έξελλεικτικά, γιατί πίστωση πώς δεν ξεφεύγουν από τα Έθνικά πλαίσια και πώς έτσι θα συντελούσα κι' εγώ στη βιωτική ανύψωση του Λαού.

Μετά τη Βάρκιζα υπηρέτησα ως Δάσκαλος στο Α' Δημοτικό Σχολείο Βερροίας. Στο σύνολό της ή κοινωνία Βερροίας με έκτιμούσε ανεξαρτήτως πολιτικών πεποιθήσεων. Δυστυχώς όμως το ΚΚΕ του όποιου υπήρξα κατ' ανάγκην μέλος, για να με έκθέση στις Άρχες, στηριζόμενο στον παλαιό μου σύνδεσμο, με εξέλεξε μέλος της επιτροπής Κ.Ο.Β.Α. ύπαλλήλων. Στο πόστο αυτό έδειξα χαρακτηριστική άδιαφορία. Παρ' όλον τούτο ούτε με αντίκατέστησαν ούτε και μ' έκαναν παρατηρήσεις, κι' αυτό για να μη φανή ότι δεν ανήκω στο ΚΚΕ, και για την έκμετάλλευσή μου, γιατί εξασκούσα κάποια επίδραση στους Δασκάλους. Βλέποντας το ΚΚΕ πώς οι έγχεγραμμένοι στο ΚΚΕ Δάσκαλοι δεν έδειχναν προθυμία για δράση, άπεφάσισε να οργανώσει καλύτερα τον επαγγελματικό σύλλογο των Δασκάλων με σκοπό την ύποστήριξη των μελών του. Ο σύλλογος αυτός με τους έντελώς ειρηνικούς και επαγγελματικούς του σκοπούς εξέπληρωσε διπλό σκοπό. Πρώτα κρατούσε στα χέρια του τη Διοίκηση και την κατήυθνε σύμφωνα με τα συμφέροντα του ΚΚΕ και δεύτερον έφερεν αντίπερισπασμό στην δράση του συνδέσμου έθνικοφρόνων Δασκάλων Βερροίας. Όπως είνε φυσικό, οι περισσότεροι Δάσκαλοι που δεν ύποκειούνταν τί πραγματικά ήταν ο σύλλογος αυτός, έδειξαν την προθυμία να γίνουν μέλη και διάθεσιν ν' άγωνισθούν. Έτσι στη Διοίκηση μπήκαν σεβαστά πρόσωπα για τις Άρχες του τόπου και την Κοινωνία, αλλά μαζί μ' αυτούς ήταν και Κομμουνιστές ικανοί να κυριαρχούν και να επιβάλλουν τις άποφάσεις του ΚΚΕ. Ένα άπ' τα πρόσωπα αυτά που μπορούσαν να δώσουν κάποιο κύρος στο Συμβούλιο να άσκήσουν έπιρροή στους Δασκάλους, ήμουν κι' εγώ.

Το ΚΚΕ με ύπεστήριξε να γίνω αντιπρόεδρος του Συλλόγου επιδιώκοντας διπλό σκοπό. Πρώτα την έκμετάλλευση του άσπλου μου παρελθόντος και της έθνικής μου δράσεως, και δεύτερον έφαντάζετο πώς θα μ' είχε οργανό του ολοκληρωτικά. Βέβαια οργανό του τελειωτικά δεν έγινε και πολλές άποφάσεις του τις συμποτάριζα στο συμβούλιο. Κατόπιν αυτού και του χρωματισμού του συλλόγου ως κομμουνιστικού, βέβαια έξετέθην στις άρχες.

Τον Νοέμβριο του 1946 άποσπάσθηκα σ' ένα χωριό των Πιερίων ως Δάσκαλος. Μόλις πήγα εκεί, οι άρχηγοί **Τσικιριτζής, Δουλιγερίδης, Άνθραδάς**, έπescαν άπάνω μου και μ' έβίαζαν να καταταγώ στους συμμορίτες.

Μ' έβρεσαν τὸ δίλημμα ἢ νὰ τοὺς ἀποκηρύξω ἢ νὰ καταταγῶ.

Πρὸ τῆς βίας αὐτῆς προτίμησα τὸ δεύτερο. Ἔτσι τὸ Γενάρη τοῦ 1947 συνοδεῖα δύο συμμοριτῶν ὠδηγήθηκα σχεδὸν βιαίως στὸ Ἄρχηγεῖο. Φρόντισαν ἐνωρίτερα καὶ ἔφεραν τὴν οἰκογένειά μου ἀπάνω κι' ἔτσι μ' εἶχαν δεσμευμένο. Δὲν μπορούσα πιά νὰ φύγω ἂν πρῶτα ἡ οἰκογένειά μου δὲν ἔφευγε. Τὸν Ἰούλιο ἡ οἰκογένειά μου ἔφυγε γιὰ τὴ Βέρροια. Ὁ ἀρχηγὸς **Τσικιριτζῆς** τὸ ἔμαθε πρὶο νωρὶς ἀπὸ μένα καὶ μ' ἔθεσε ὑπὸ στενωπότην παρακαλούθησιν, γιατίι ἀπὸ τὴν δλη μου στάση στοὺς ἔξη μῆνες ἐκεῖ, ἔδειχνα πῶς δὲν πιστεύω στοὺς σκοποὺς τῶν καὶ ξεχωριστὰ ἡ ἀδυναμία μου πρὸς τὴν οἰκογένειαν (ἔξη παιδιὰ—γυναίκα—πατέρα), θὰ μ' ἔκαμνε νὰ φύγω. Τὸ ἔμαθα κι' ἐγώ, καὶ μετὰ 8 ἡμέρες, ὅπως θὰ διαβάσετε στὸ τέλος ἔφυγα ἀκριβῶς τὴ μέρα ποὺχε ἔκδοθῆ ἡ ἀπόφασις τῆς ἐκτελέσεώς μου.

Τὴν ἐνσωμάτωσή μου στὸ συμμοριτισμὸ, τὴν ἐκμεταλεύθηκε τὸ ΚΚΕ ὅπως μπορούσε καλύτερα γιὰ τὴν ἐπιστράτευση τῶν γύρω χωριῶν καὶ μ' ἔδωσε ὡς ἀρχηγὸς **Τσικιριτζῆς** ἓνα τίτλο «ὑπασπιστῆς» ποὺ τὸ ὄνομα αὐτὸ εἶχε ἐπίδραση στοὺς χωρικοὺς καὶ ἄλλους, χωρὶς νὰ γνωρίζουν ὅτι αὐτὸ ἦταν μόνον τίτλος γιὰ ἐκμετάλευση, καὶ πῶς στὴν πραγματικότητα τίποτε δὲν εἶχα στὰ χέρια μου. Ἡμουν ἓνα στολίδι μόνον, ἓνας ἀνθρώπος χωρὶς καμμιά δύναμη. Δὲν εἶχα τὸ δικαίωμα οὔτε δύο ὄρες ἀδεία νὰ δώσω. Ἐπηκολούθησαν ἐγκλήματα τερατώδη γιὰ τὰ ὁποῖα πολλὰς φορὲς ἐξέφρασα τὸν ἀποτροπισμὸ μου. Δοκίμασαν αὐτὸ τὸ διάστημα μὲ πολλὰς προσπάθειες νὰ μὲ κάνουν τέλειο κομμουνιστῆ, μὰ δὲν μπόρεσαν, καὶ γι' αὐτὸ στὸ τέλος ἂν δὲν πράφταίνα νὰ φύγω θὰ μ' ἔστελναν στὸν ἄλλο κόσμον. Ἐλπίζω πῶς ἡ παρακάτω ἀφήγησις ἐντυπώσεων καὶ γεγονότων θὰ φωτίσουν πολλοὺς σάν κι' ἐμένα καὶ θὰ τοὺς σώσουν ἀπ' τὴ βέβαιη καταστροφῆ κι' ἀπὸ τὸν κίνδυνον νὰ τοὺς ὀνομάσῃ ἡ Ἱστορία ΠΡΟΔΟΤΕΣ.

Ἡ νέα μορφή τοῦ ἀγῶνος, σκοποὶ καὶ συνθήματα, ἰδεολογικὸ περιεχόμενον καὶ σύστημα δράσεως

Βέβαια κι' ἐγώ ἀφοῦ βρισκομουν μαζὺ τοὺς ἀθελά μου ἔστω, ἔπρεπε νὰ τοὺς μελετήσω καλά, νὰ τοὺς κοσκινίσω, ὥστε νὰ σχηματίσω σωστὴ ἀντίληψη γιὰ τίς ἰδέες καὶ τὰ οχέδιά των.

Ὅταν ὑπρέθησα στὸν Ε.Λ.Α.Σ. ὁ ἀγῶνας ἦταν γιὰ μὰς ἀπελευθερωτικὸς μὲ τὴν ἔννοια τοῦ ξεσκαβωμοῦ μὰς ἀπὸ τὸν κατακτητῆ. Παρ' ὅλον ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε. διηύθυνε, δὲν μπόρεσε νὰ πεισθῆ ὅλους τοὺς ἔλασῖτες πῶς πρέπει παράλληλα νὰ ἐργασθοῦν καὶ γιὰ τὴν κκτᾶληψη τῆς Ἄρχῆς γιὰ λογαριασμὸ του. Τώρα ὁ ἀγῶνας αὐτὸς ποὺ ἀποκαλεῖται ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε. ἀγῶνας γιὰ τὴ Δημοκρατία, ἔχει καθαρῶς κομμουνιστικὸ περιεχόμενον καὶ ἀποβλέπει στὴ βίαιη καὶ δυναμικὴ κκτᾶληψη τῆς Ἄρχῆς δηλ. ἀντιδημοκρατικὸς.

Τὸ ἀντάρτικο κατευθύνεται ἀπ' εὐθείας ἀπ' τὴν ἀνώτατη ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἡ ὁποῖα πάλι παίρνει ἐντολὰς ἀπ' τὸ Κρεμλίνον μὲσω Ἰσως Σόφιας. Τὸ ἐπιχειρήμα πολλῶν κομμουνιστῶν ποὺ ζοῦν καὶ ἀναπνέουν τὸν πραγματικὸ ἐλεύθερον ἀγέρα τοῦ «Μοναρχοφασιστικοῦ» ὅπως τὸ λένε Κράτους, πῶς τάχα εἶναι Ἕλληνας Κομμουνιστὲς καὶ πῶς τάχα ἀγωνίζονται γιὰ τὰ συμφέροντα τῆς φτώχολογίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ πῶς ἐνδιαφέρονταν γιὰ τὰ σύνορα, τὴν ἀνεξαρτησία κι' ἔνα σωρὸ ψευτιές, ξεπέφτε μονοκοπανιά ἀπ' τὸν ἴδιον σκοπὸ τοῦ Κομμουνισμοῦ, ποὺ τίποτε ἀπ' αὐτὰ δὲν παραδέχεται, κι' ὅλα τὰ κάνει γιὰ τὴ μάτια. Ἡ πραγματικὸτητα εἶναι πῶς αὐτοὶ κι' οἱ συμμοριτὲς μαζὺ, σκέπτονται γιὰ τὴν ἐπικράτησι τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ καὶ γιὰ

τόν θρίαμβο του Πανσλαβισμού, και καρφί δέν τους καίγεται για τους Έλληνες που σφάζουν και ρημάζουν.

Τό Μάρτη του 1947 στη Σκουτέρνα τών Πιερίων, μετά τις επιχειρήσεις του Φεβρουαρίου που δολοφόρησε νάβογγάη υπόκωφα και νά εκδηλώνη τή δυσφορία του με διαφόρους τρόπους, ξέσπασε ή μανιά τους και δέν μπόρεσαν νά κρατήσουν τά προσήματα.

Έτσι βρέθηκαν αντίθετοι με όσα λέγανε για συμφιλίωση και ελευθερία στις ιδέες. Έφάρμοσαν τό Κομμουνιστικό άρθρο του Μάρξ που λέγει πώς κάθε εμπόδιο μικρό ή μεγάλο που θά σταθί μπροστά στό δρόμο τής επανάστασης του προλεταριάτου, πρέπει νά έξουδετερώνηται διά πυρός και σιδήρου. Ήταν μοιραίο δυστυχώς τό άρθρο αυτό νά εφαρμοσθή στη ράχη του Έλλην. Λαού και κατά κύριον λόγον στους πτωχούς χωρικούς τών βουνών. Σάν νά μην έφταναν όλα σ'τά τά κακά που τους κάνανε οι συμμορίτες, παίρνοντας τά λίγα σπυριά σιτάρι, τά γιδοπρόβάτά του, τήν περιουσία του, άρχισαν τώρα και τό μαχαίρι.

Οί δυστυχείς κάτοικοι για νά απάλλαγούν άπ' τή μάλιστα αυτή με πρωτοβουλία τους μαχητικότερους, άρχισαν νά οργανώνονται στις ΜΑΥ.

Έτσι μονάχα θά μπορούσαν νά βάλουν τή γυναίκα τους και τό κορίτσι τους νά πλένουν νά μπαλώνουν και νά ζυμώνουν τό δικό τους τό ψωμί, τά δικά τους τά ρούχα κι όχι τών συμμοριτών, και τά άγρία τους, νά όργάνουν, νά κουβαλούν ξύλα, για τό σπητικό τους, κι όχι για τους συμμορίτες που εκεί παρίσταναν τόν άρχοντα. Δυστυχώς όμως. Τό θάρρος τών λίγων άνδρειωμένων και φιλελευθέρων ανθρώπων, άνακόπηκε πάλι από άλλους χωρικούς που ζούσαν και οι ίδιοι κάτω από τό βούρδουλα, όχι του Έλληνα, αλλά του Σλαύου κομμουνιστή, κάτω από τό φρικτώτερο τυρανικό καθεστώς τής στυγνότερης δικτατορίας και βίας, που τά πάντα σβύνουν, που τό στόμα, ή σκέψη, είναι περιορισμένη.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Ή ήγεσία του Άρχηγείου ΤΣΙΚΙΡΤΖΗ—ΙΩΣΗΦΙΔΗ—ΛΕΥΤΕΡΗ έλαβε γνώση τής κινήσεως αυτής για τή διοργάνωση δηλαδή και τήν ένλοχση τών Μ.Α.Υ. και διέταξε τόν τυχολώκτη Νέγρο, νέον 22 χρόνων του ΙΙ Γραφείου του Άρχηγείου που ήρθε άπ' τή Ρωσία τό 1939, τάχα μη παραδεγόμενος τό καθεστώς του Στάλιν, νά κάνει άνακρίσεις. Ταυτόχρονα ό δάσκαλος Παπαδημητρίου εκ Ρητινης διατάχθη νά πάη στο χωριό του νά κάνει τό ίδιο, καθώς και ό ●λαμπουριάς (Αδάμος) νά πάη στη Μηλιά για τόν ίδιο σκοπό.

Ζωηρή κίνηση στο Άρχηγείο και τρίψιμο τών χειρών από χαρά ύάλης, για τήν εξαιρετική επιτυχία τους. Άναποδογύρισαν οι περιβόητοι Δικαστές όλα τά υποσχεθέντα ενωρίτερα στο λαό περι τού τρόπου τής αποδόσεως τής Δικαιοσύνης.

Ο Λαός βλέπει, εκπλήσσει, αγανακτεί, μα δέν έχει τή δύναμη νά κινηθή εναντίον τους. Έλεγαν οι περιβόητοι διαφωτιστά τών συμμοριτών (άγράμματοι οι περισσότεροι) και τρόφιμοι τών φυλακών τής Άκροναυπλίας : «Έλληνικέ Λαέ. Οι Μοναρχοφασίστες κάτω γέμισαν τά μπουντρούμια από Έλληνες κατά διαταγή τών ξένων και κατά χιλιάδας σέρνονται στά στρατόπεδα και σκοτώνονται χωρίς δικες. Έμεις θά δικάζωμε έδω στην πλατεία. Σεις οι ίδιοι θά είσθε οι δικαστές. Έσεις θά βγάξετε τις αποφάσεις».

Ψεύτες, Λωποδύτες. Αίσχροι και άδιάντροποι, γιατί τήν άλλη μέρα άρχίζουν ταυτόχρονα στά χωριά Σκουτέρνα—Ρητινή—Μηλιά—

Μοσχοπόταμο κι άργότερα Ριζώματα—Σφηκιά—Πολυδ ένδρι—Σκούλιαρη—Παληγοράτασσο—Λαβανίτσα· Λειβαδερό—Λειβάδι—Καρίτσα—Καρυές Όλύμπου—οί συλλήψεις τών... (πρακτόρων του Μοναρχοσμοού) ανθρώπων δηλαδή νοικοκυραίων που δέν άνηκαν στο περιβόητο Άγροτικό κόμμα του Γαβριηλίδη που ήταν και είναι παρακλάδι του Κομμουνισμοού, άφου δλα τά στελέχη του είναι κομμουνιστές δανεισμένοι άπό τό Κ. Κ. Ε. "Ετσι πολλές έκατοντάδες Έλλήνων γνησιών πλήρωσαν μέ τή ζωή τους τήν πίστη τους, στήν Έλλάδα και στά Ιδανικά της.

Ο Μπουζώνας, ό Κυπαρισσόπουλος Κ., ό Κυπαρισσόπουλος Βασίλειος Ένα άγνό παλληκάρκι κι Έλληνόπουλο, ή Ούρανία Κυπαρισσοπούλου πού είχε και άρραβωνιαστικό άντίρτη, μία κοπέλλα άγνή μέ άγνά πατριωτικά αίσθήματα, δλοι άυτοί άπό τή Σφηκιά και ό Κουτσουντάς Ν., άπό τά Ριζώματα πού ήταν μακάλης τού χωριοού και τούς τροφοδοτούσε μέ τσιγάρα και ό,τι άλλο χρειάζονταν, ό Κωστόπουλος άπ' τή Σκουτέρνα Ένα άγνό παλληκάρκι 18 χρόνων πού ό πατέρας του έμάχετο και μάχεται στήν πρώτη γραμμή τών ΜΑΥδων ό Μιχάλης δακτυλογράφος μου άπό τίς Καρυές Όλύμπου και... και... πάρα πολλοί πού τά δνόματά τους δέν γνωρίζω και πού ή ιστορία θά τά άναγράψω μέ χρυσά γράμματα.

Δέν πρέπει νά φανή παράδοξο πού δέν γνωρίζω τά δνόματα γιατί μόνον όσα άκουγα κι όσα άπ' αυτά έγνωρίζα ένθυμούμαι. Η θέση μου και ή μη μεγάλη μου πίστη στόν άγώνα τους δέν επέτρεπαν νά γνωρίζω περισσότερα. Κάτι άγράμματα παιδιά έπονίτες τά περισσότερα βουτηγμένα μέσα στο έγκλημα και τήν άτιμία, νύχτα περιέτρεχαν τά σπίατα κι έπαιρναν άπ' τίς άγκαλιές τής οίκογένειας τά θύματα και τά πήγαιναν μέσα στα μπουντρούμια τών άπόμερων σπιτιών τών χωριών, κι εκεί όπως κάνουν τά όρνα στα φοφήμια συγκεντρώνονταν όλες οι μαυρές και έγκληματικές ψυχές τών συμμοριτών και έπινοούσε ό καθένας κι άπό Ένα τρόπο βρασιοντηρίου Πετάλωμα ποδιών, κόψιμο γεννητησιών οργάνων, κόψιμο αυτιών, χειριών, ποδιών, φάλαγγες, ζεματισματα κι δλα αυτά χωρίς καμμιά σοβαρά αίτια. Μόνη αίτια ή αντίθετη ιδεολογία. Κατασκευάζονται όμως διάφορες κατηγορίες άσύστατες κι άστήρικτες (και ποιος νά τίς στηρίξη;) όλότελα φανταστικές. Ημιλιπόθυμους τούς βάζανε νά υπογράψουν τίς όμολογίες πού άυτοί (οί Δικαστές) έγραφαν χωρίς νά καταλαβαίνουν οι δυστυχείς πώς ύπόγραφαν τήν καταδίκη τους. Άυτά τά φυλάγανε οι περιβόητοι δικαστές στα άρχεία τους για νά ειπούνε μία «μέρα» στο λαό γιατί τούς σκοτώσανε. Διέδιδαν έπειτα πώς τούς στείλανε στο Γεν. Άρχηγείο για περισσότερες άνακρίσεις. Άλοιομονο άν τολμούσε ή άντίρτης ή κάποιο στέλεχος άπ' τά χωριά νά ειπή τήν άλήθεια. "Οτι δηλαδή σκοτώθηκαν. Θά έσκοτώνετο άμέσως ως συνεργαζόμενος μέ τούς πράκτορες.

Οι έκτελεσταί, περνούσαν άπ' τό Γραφείο μου, και εκεί στόν στρατολόγο ΞΑΝΘΟ διηγούνταν τά κατορθώματά των και άκουγα κι έγω. Τά μαλλιά μου σηκώνονταν και κρύος ιδρώς μέ περιέλουζε όταν έβλεπα τίς σαδιστικές αυτές μορφές νά διηγούνται τά άνήκουστα έγκλημάτα τους, μέ χαρακτηριστική άπάθεια, και νάναι έτοιμοι νά πάρουν ποράσημα γι' αυτό. Πολλοί άπ' άυτούς άν και άγράμματοι ρεκλαμάρονται ως καπεταναίοι μέ μόνον τό λόγο πού έχουν, ψυχή έγκληματική, και συνεπώς είναι καλοί κομμουνιστές. Τά χωριά ύστερα άπ' αυτό άδειασαν. Οι δυστυχείς κάτοικοι άργισαν νά φύγουν πρós Κατερίνη για νά γλυτώσουν τή ζωή τους. Άφησαν τίς περιουσίες τους, τό βió τους, δλα τους τά αγαθά και έφυγαν, έμεις δέ τούς παίρναμε ό,τι άφησαν.

Χιλιάδες πρόβατα, γίδια και μεγάλα ζώα βρίσκονταν στα βουνά, τροφή τών λύκων τά περισσότερα και τ' άλλα τά τρώγαμε νερόβραστα. Άυτή είνε ή δικαιοσύνη τους,

Ἐξαθλίωση — Ἀπάτη

Γιὰ τὴν ἀνοικοδόμησι πού φωνάζουν τόσο τὰ ἔντυπά τους ἐδῶ κρᾶτος, ὅσο καὶ οἱ διαφωτιστές ἐπάνω, πῶς τὸ «Μοναρχοφασιστικὸν Κρᾶτος» τρώγει τὰ χρήματα σὲ ἐξοπλισμοὺς, ἔκανα μιὰ μέρα συζήτηση μὲ τοὺς ΞΑΝΘΟΝ, στρατολόγον, διαχειριστὴν ΤΑΚΗΝ, διαφωτιστὴν ΛΕΥΤΕΡΗΝ καὶ ΦΛΑΜΠΟΥΡΙΑΝ καὶ ἀκαδημαϊκὰ ἰοὺς ἀπύθυνα ἕνα ἐρώτημα: — «Γιατὶ θέλομε νὰ χύνωμε αἶμα ἰόσων ἀθῶων ΕΛΛΗΝΩΝ ἀφοῦ τοὺς λέμε πῶς εἴμαστε ἐναντίον τοῦ αἵματος, καὶ μάλιστα φωνάζομε συμφιλίωση, κοὶ γιατί συνεχῶς ἐμεῖς γκρεμίζομε σπίτια, ἀνατινάζομε γεφύρια, δρόμους, καίτουμε, ρημάζομε, καταστρέφομε; Δὲν σὰς φαίνεται, τοὺς λέγω, πῶς αὐτὸ εἶναι ἡ χειρόστη πολιτικὴ καὶ καθαρὸ ἔγκλημα;»

Μὲ ἀπαντοῦν ὄλοι γλυστρῶντας ἀπάνω στὰ περιώνυμα ἄρθρα τοῦ ΜΑΡΞ πῶς ἡ ἐπανάστασι ἔτσι ἴσ' ἐπικρατήσῃ καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ τακτικὴ μας, νὰ συμπαραιλάσομε τὸ πᾶν. Δὲν μ' ἔμεινε καμμιά ἀμφιβολία πῶς τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα ἔχει σὴν τακτικὴν του νὰ φτιάχνῃ θηρία ἀνθρώπους, καὶ πῶς ἐγὼ φυσικὰ **κατὰ λάθος δρέθηκα ἐκεῖ**. Ὅταν ἔγιναν ἐπιχειρήσεις στὰ χωριά ΒΕΛΒΕΝΤΟΣ, ΛΙΤΟΧΩΡΟ, ΡΑΨΑΝΗ καὶ εἶδα τὰ λάφυρα (πέτσιά τσαγγάρικα, καρφιά, ὑφάσματα, ποῦδρες) καὶ δι,τι ἄλλο ὑπάρχει σὲ μιὰ ἀγορά, ρώτησα ἕνα Ταγματάρχην, τὸ **Βολάνη** συγκεκριμένως, ἀν αὐτὰ ἦταν Κρατικὰ ἢ ἰδιωτικὰ, καὶ μοῦ εἶπε χαρακτηριστικὰ πῶς ἦταν ὅλα ἰδιωτικὰ. Τὸ ἐρώτημα πάλι τέθηκε μέσα μου καὶ τὸ ἐκδήλωσα δυστυχῶς, γιατί δὲν ἔμπροσθα νὰ τὸ κρατήσω. Τάχα αὐτοὶ οἱ μικροπαντοπῶλαι, μικροῦμποροὶ τσαγγάρηδες, εἶνε ἀντιδραστικοὶ ἢ ἐκμεταλλευταὶ; Ἄν εἶναι δικοὶ μας κι' ὅπως πρέπει νᾶναι, μιὰ πού λέμε πῶς γιὰ τὰ συμφέροντά τους πολεμοῦμε, πῶς θὰ ζήσουν, καὶ τάχα αὐτοὶ μᾶς ἐκτιμοῦν, ἢ θὰ συσπειρωθοῦν γύρω ἀπὸ τὸ Κρᾶτος καὶ θὰ μᾶς δώσουν βρόντο, πού δὲ θὰ μᾶς χωρᾶνε ὄχι μόνον τὰ βουνὰ τῆς ΕΛΛΑΔΑΣ, ἀλλὰ κι' αὐτὰ τῆς ΣΕΡΒΙΑΣ; Ὁ **Βολάνης** δὲ δυσκολεύτηκε νὰ μ' ἀπαντήσῃ, πῶς ἡ ἴδια τύχη περιμένει ὄλους, δικούς μας καὶ μὴ, πού δὲν μᾶς ἀκούν ἀν βγοῦν στὸ βουνό. Ἀπάντησι λοιπὸν κανιβαλιστικὴ, ἀγρίων πραγματικὰ ἀνθρώπων πού θέλουν καλὰ καὶ σῶνει νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ ὁ κόσμος στὸ ἔγκλημα καὶ στὴ λωποδυσία. Λένε καὶ σχίζουν τὰ ροῦχα τους, πῶς τὰ τρόφιμα τῆς ΟΥΝΡΑ τὰ παίρνουν λίγοι καρχαρίες κι' ὁ λαὸς δυστυχάει, καὶ αὐτοὶ ὅταν πῆγαν στὸ ΒΕΛΒΕΝΤΟ, ξεσηκώσαν ἀκόμα καὶ τὸ γάλα πού προωρίζονταν ἐπὶ τέλους γιὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ. Διαπράττουν ὄλες τίς καταστροφές καὶ δημιουργοῦν τὴν ἐξαθλίωσι ἀπλῶς καὶ μόνον νὰ ψαρεύουν στὰ θολὰ νερά καὶ νὰ ἐκμεταλλεῦτον τὴν δυστυχία καὶ ἐξαθλίωσι πού δημιουργοῦν.

Φωνάζουν πῶς παλεύουν γιὰ τὸ κτύπημα τῆς ἐκμετάλλευσις, καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι σὲ κλεμμένα καὶ ἀρπαγμένα πράγματα πού ἄλλοι κουράστηκαν νὰ τὰ κάνουν, πολεμοῦν νὰ κερδίσουν ἄλλα τόσα ἀπὸ τὸν ἴδιο λάθ τους. Νὰ ἕνα δεῖγμα τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ πού πᾶνε νὰ φέρουν.

Αὐτὸ τὸ Κρᾶτος τὸ ἐν μικρογραφίᾳ, τὸ Κομμουνιστικὸν τοῦ βουνοῦ εἶναι ὁ καθρέπτης γιὰ τὸ μεγάλο Κρᾶτος τὸ μεθαιριανὸν πού σ' αὐτὸ ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία καὶ ἡ εὐγενὴς ἀμίλλα θάπτονται καὶ τὴ θέσι τους τὴν παίρνει ἐξ ὀλοκλήρου τὸ Κρᾶτος.

Κατέσχεσαν βόδια καὶ μουλάρια καὶ τὰ βγάλανε σὲ πούλησι μὲ χρυσὰ ὄμως κοκοράκια, ὄχι μὲ δραχμὲς Ἑλληνικὲς (αὐτοὶ πού φθονοῦν τὸ χρυσάφι) στοὺς ἴδιους χωρικοὺς μὲ ἀφεντικὰ (πουλητὲς) αὐτὴ τὴ φορὰ τοὺς διαφόρους ἐπιμελητὲς.

Ἄν ἀξίζε ἐπὶ τῆ ὑποθέσει ἕνα μουλάρι κάτω στὸ Νόμιμον Κρᾶτος, πού στὸ κάτω - κάτω θὰ τὸ πωλοῦσε ὁ νοικοκύρης 5 κοκοράκια, αὐτοὶ

ἔπρεπε νὰ τὸ πουλήσουν 7—8 ὥστε νὰ φῶν τὰ 3—4 καὶ τ' ἄλλα νὰ παρουσιάσουν στὸν ἀρχηγό, ὁ ὁποῖος καμμιά φορὰ δὲν μπορούσε νὰ τοὺς ἐλέγξῃ.

Γι' αὐτὸ οἱ οἰκογένειες τῶν ἐπιμελητῶν εἶχαν τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα γιὰ φαγητά, καὶ διαφόρων εἰδῶν καὶ χρωμάτων, φουστάνια καὶ ἐπιπλα. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ προσεχτῇ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀπὸ τοὺς ἀριστεροὺς, μέσους καὶ ἄκρους πού ζοῦν ἐδῶ κάτω σὰν σὲ ὄνειρο, πῶς ἀντὶ νὰ διώξουν τὰ σημερινὰ τοὺς ἀφεντικά πού τοὺς πληρώνουν τίμια, ἔστω λίγο, ἀλλὰ μὲ 8 ὄρες δουλειά, θὰ ἔλθουν μεθαῦριο, θὰ τοὺς φέρουσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι. Νέα ἀφεντικά διορισμένα ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸ Κράτος, καὶ θὰ δουλεύουν αἰώνια γιὰ νὰ τὰ χορτάσουν, ἐνῶ αὐτοὶ θὰ κυλιοῦνται μέσα στὸ βοῦρκο χωρὶς νὰ τοὺς ἐπιτρέπεται ἔστω καὶ νὰ διαμαρτυρηθοῦνε, ἐνῶ σήμερα κἀτι κάνουν. Τότε θὰ μάθουν καὶ θὰ ἰδοῦν, ἀφοῦ βέβαια τοὺς πατήσουν στὸν κάλο, τί θὰ πῆ ἀφέντης, τί θὰ

πῆ δικτατορία καὶ φασισμός, καὶ πῶς θὰ τοὺς τρώγει τὸ σκοτάδι ὅταν θὰ θελήσουν ὄχι ἀπλῶς νὰ διαμαρτυρηθοῦν, ἀλλὰ νὰ διανοηθοῦν.

Τὸ σύστημα τῆς δράσεως τῶν συμμοριτῶν στὸ πολιτικοστρατιωτικὸ πεδίο δὲν εἶναι κἀτι πού βγαίνει ἀπὸ τὰ μυαλὰ τῶν καπεταναίων καὶ ἀρχηγῶν, ἀλλὰ κάποια ἐντολὴ πούρχεται ἀπὸ τὰς κλεινὰς Ἀθήνας πού ἔδρευε ἡ ἡγεσία τῆς καταχθόνιας ὀργανώσεως Ε.Α.Μ., καὶ Κ.Κ.Ε.

Αὐτὸ ἀλάσσει ἀνάλογα μὲ τὴν κατάσταση. Δὲν εἶναι στερεότυπο. Ὃταν ἐπὶ παραδείγματι τὸ Κράτος ἐπιδεικνύει φιλανθρωπικότητα, ἔρχεται γραμμὴ μεγαλυτέρων καὶ περισσοτέρων ἐγκλημάτων, Ὃταν ἄρχισε νὰ ὀργανώνεται ἡ Μ.Α.Υ. αὐτοὶ γιὰ νὰ τρομοκρατήσουν τὸν κόσμο, ἄρχισαν ὀραδικὲς σφαγὲς καὶ ἐμρησμούςς, καὶ λεηλασίες. Ὃταν ἕνα χωριὸ εἶναι ὄλο ἀντιδραστικὸ τὸ καλοπιάνουν. Ὃταν ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃ ἡ Ἐπιτροπὴ Ο.Η.Ε. δόθηκε γραμμὴ ἐκπολιτιστικὴ καὶ ἀνθρωπιστικὴ. Ὃταν συνεδρίαζε τὸ Συμβούλιο Ο.Η.Ε. δόθηκε γραμμὴ νὰ καΐνε, νὰ ρημάζουν καὶ νὰ καταστρέφουν γιὰ νὰ ἐπηρεάσουν τὶς γυνῶμες.

Τὰ μέσα τοὺς ἄτιμα, δόλια καὶ πονηρά. Σκοπὸς τῶν λοιπῶν δυναμικῆ ἐπικράτησι καὶ συνθήματα ἀνάλογα μὲ τὴν πίστη τοῦ λαοῦ μέχρις ὅτου τοῦ θάλουσιν τὴ θηλειᾶ στὸ λαϊμὸ.

Ἰδεολογικὲς κατευθύνσεις — Τὸ ζήτημα τῆς Πατρίδος, τῆς Ὁρησκείας, τῆς Οἰκογενείας καὶ σχέσεις μὲ γειτόνους

ΠΑΤΡΙΔΑ — ὉΡΗΣΚΕΙΑ

Γι' αὐτὰ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνεταί λόγος γιὰτὶ μιὰ πού εἶναι κομμουνιστὰ δὲν μποροῦν νὰ σκέπτονται γιὰ ἰδέες πού τὶς καταργοῦν τελειῶς. Γι' αὐτοὺς τὸ ἀφηρημένο δὲν ἔχει ἀξία. Γι' αὐτοὺς ἔχει ἀξία μονάχα ἡ ὕλη, σὺτ' ἀ δηλ. πού βλέπομε καὶ πιάνομε. Τί λένε ὁμως στὸ λαὸ καὶ γιὰτὶ ὁ λαὸς ὅσο καὶ νὰ τὸν ποῦμε πῶς αὐτὰ πού λένε εἶναι ψέμματα καὶ ὑποκρισίες, δὲν μᾶς πιστεύει, **ὅπως δὲν πιστεύει καὶ ἐγὼ πρὶν τοὺς γνωρίσω καλά.** Εἶναι ἀλήθεια πῶς ὅταν εἴμουν ἀκόμα κάτω, τᾶβαζα τὸ πολλοὺς μυαλωμένους ἀνθρώπους, ὅταν ἔλεγον πῶς οἱ συμμοριτὲς καὶ οἱ Κομμουνιστὰ γενικά εἶναι **ἀπάτριδες, ἄορησκοὶ - ἄθεοι.** Ἐτοί παθαίνουν καὶ τώρα πολλοὶ ἀριστεροὶ παρασυρμένοι. Πραγματικὰ ὅπως ἐγὼ ! Λοιπὸν γιὰ τὴν Πατρίδα νὰ τί λένε οἱ ἀρχικαπεταναῖοι στὰ μυστικὰ τοὺς (ἀκίβ) συγκεντρώσεις δηλαδὴ ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων ἀξιωματοῦγων τοῦ Κ.Κ.Ε.

«Είναι ανάγκη νά χρησιμοποιήσωμε πλατειά τὰ συνθήματα Πατρίδα—Θρησκεία, γιατί ὁ Λαός μας εἶναι καθυστερημένος καὶ δὲν εἶναι ὄριμος ἀκόμα νά ἀκούσῃ ἀντίθετα. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε φέρνουμε τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία, γιὰ νά τὸν προετοιμάσουμε σιγά σιγά καὶ μετὰ φυσικὰ θὰ βγάλωμε ἀπ' τὸ μυαλό του, αὐτὲς τὶς ἀφηρημένες καὶ χωρὶς ὄβια ἔννοιες Πατρίδα καὶ πρὸ πάντων τῆς Θρησκείας ποῦ εἶναι τὸ δηλητήριο καὶ κοιμίζει τοὺς λαοὺς. Δὲν μᾶς συμφέρει ἑμᾶς τώρα νά φωνάζωμε, δὲν θέ'ομε τὴ **Θράκη** — τὴ **Μακεδονία**. Ἐμεῖς θὰ φωνάζωμε δὲν δίνουμε τὴ **Μακεδονία** ἀλλὰ οἱ σύντροφοί μας **Σέρβοι** — **Βούλγαροι** θὰ φωνάζουν πὼς τὴ θέλουν. Ἐτοὶ θὰ παίζωμε τὸ παίγνιδι καὶ θὰ φινιόμαστε στὸ λαὸ πλειότερο πατριώτες.»

Αὐτὰ καὶ τόσα ἄλλα βασικὰ, λέγανε μυστικά. Στους ἀντάρτες, στοὺς μικροκαπεταναίους, στοὺς ἀξίωματικούς ποῦ ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφία κι εἶναι σὰν δατρακα κολλημένοι στὶς «καθυστερημένες αὐτὲς ἰδέες» τί λέγανε; Μήπως θὰ λέγανε τὴν ἀλήθεια; Τοὺς ὑσιαστικούς των σκοποὺς; Ὅχι δά. Δὲν ἦταν τόσο ἀφελεῖς. Σ' αὐτοὺς φωνάζανε καὶ ξελαρυγγίζονταν πὼς ὁ ἀγῶνας εἶναι πατριωτικός, πὼς οἱ μοναρχοφασίστες πούλησαν τὴν Πατρίδα μας, στοὺς Ἀγγλοαμερικάνους καὶ πὼς ἡμεῖς ἀγωνιζόμαστε γιὰ λευτεριά καὶ καλὴ ζωή.

Ὅταν ὄμως κάποτε σὲ μιά μου συζήτησι πάλι ἀκαδημαϊκὴ μὲ τοὺς **Τοικιριτζήν**, ἀρχηγὸν ἀρχηγείου, **Ἀγγελίδην**, ἀρχισυντόκην «Λαϊκῆς Φωνῆς», **Σταμάτην**, ὑπεύθυνον Ε.Π.Ο.Ν. Ἑλλάδος, **Αευτέρην** κομισάριον ἀρχηγείου, **Ἰωσηφίδην**, ὑπαρχηγόν. θέταμε καὶ τὸ ζήτημα τὸν συνόρων τότε εἶπαν πὼς, αὐτὸ, ὅταν γίνουν λαϊκὲς Δημοκρατίες, δὲν μᾶς ἐνδιαιφέρει, γιατί θὰ τὸ ἔχωμε ἕνα. Δηλαδή μὲ ἀπλὰ λόγια θὰ ἀνοίξουν τὰ σύνορα ἀπ' τὴν ἀνάποδη. Ἐμεῖς θὰ δεχώμαστε τοὺς **Βουλγάρους** καὶ **Σέρβους** νά μπαίνοβγαίνουν στὴ **Θεσσαλονίκη** καὶ πέρνουν ἀγέρα καὶ καφε, κι ἡ **Σόφια** θὰ εἶναι περιτυλιγμένη ἀπὸ φράκτη γερὸ ποῦ δὲν θὰ ἐπιτρέπη **Ἑλληνα**. Ἐλεγα μέσα μου. Πὼς τάχα, οἱ **Βούλγαροι** κατάρθωσαν νά μὴν εἶναι καθυστερημένοι, στὰ ζητήματα Ἐθνος — Θρησκείας καὶ θὰ μᾶς δέχονται, ἐνῶ ἡμεῖς οἱ καθυστερημένοι, τὰ στυλιάρια ὅπως λένε οἱ Καπεταναῖοι, θὰ ἀλλάξωμε μονομιᾶς καὶ θὰ ἀνοίξωμε τὶς ἀγκαλιές μας νά ὑποδεχοθῶμε τοὺς ψωραλέους γκέκηδες τοῦ **Χότζα**, τοὺς ἄξεστους **Βουλγάρους**, καὶ τοὺς περιφημούς **Βουλγαρο-Γιουγκοσλάβους** ποῦ μὲ τὴν πρώτῃ **Χιτλερικῇ** ντουφεκιᾷ τὸ 1941 διαλύθηκαν σάνκαπνὸς κι ἤρθαστὴν **Κορυτσά** γιὰ νὰ γλυτώσουν; Βέβαια ὅταν μιελί ἡ χαντζάρα, κι ὁ γάϊδαρος ἀνεβαίνει στὸ δένδρο ἀπάνω στὴν κορυφὴ καὶ γκαρίζει.

Ἴδεολογικὰ λοιπὸν δὲν ὑπάρχει ἴχνος Πατριδός—Θρησκείας. Γιὰ τὸ σκοπὸ τους ἀκριβῶς αὐτὸν γνωρίζοντες τὶς ἀντιλήψεις τῶν Ἑλλήνων, χρησιμοποιοῦν συνθήματα πατριωτικὰ καὶ κάθε λάθος μικρῶ τῶν Κυβερνώντων τὸ λανσάρουν γιὰ προδοσία.

Ὅσο ὄμως κι' ἂν κρυφτοῦν, ὅσο καμουφλαρισμένα κι' ἂν πᾶνε δὲν μποροῦν παρά νὰ ἐκδηλωθοῦν, καὶ ἕνας προσεχτικὸς παρατηρητὴς νὰ καταλάβῃ τοὺς μυχλοὺς σκοποὺς. Αὐτὸ φαίνεται καθαρὰ ἀπ' τὰ παρακάτω παραδείγματα. Λένε πὼς πουλοῦν (οἱ Μοναρχοφασιστικὲς Κυβερνήσεις) τὴν Πατρίδα στοὺς Ἀγγλοαμερικάνους καὶ ἀλυσσοδένουν τὸν ἑλληνικὸ λαὸ ὁικονομικά, ἐνῶ ταυτόχρονα αὐτοὶ ζητοῦν καὶ παίρνουν ἀπὸ τοὺς Ἀρβανίτες, Σέρβους, Βουλγάρους, ὄπλα, πυρομαχικά, ρούχα. Μήπως ἔφθασε ἡ Ἀλβανία στὸ σημεῖο νὰ δινῇ τσάμπα στοὺς Ἑλληνας πυρομαχικά; Ἡ βγάζουν τὰ ἐργοστάσια τους πολλὰ; Ἀπὸ κάπου ἔρχονται καὶ δὲν εἶναι τσάμπα. Πληρώνονται, θὰ πληρωθοῦν ἀπ' τὸν ἔρημο Ἑλληνικὸ λαό, γιατί ἂν τὰ τεφτέρια τῶν Ἀγγλοαμερικάνων γράφουν ἕνα ἄλφα πῶσόν χρέος, τὰ τεφτέρια τῶν Σλαύων, γέμισαν καὶ δὲν χωρᾶνε ἄλλο. Ὑστερα ἦ

παροιμία πού λέει «νά σέ φυλάγη ὁ Θεός ἀπό φτωχῶν ἄρχοντα» δὲν βγήκε στὰ χαμένα. Δὲν τὰ παίρνουν λοιπὸν τζάμπα καὶ δὲν μᾶς γελοῦν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄλλωστε ἐξάγουν στὰ γειτονικά Κράτη κοπάδια ὀλόκληρα πρόβατα, βόδια, οἱ συμμορίτες γιὰ νὰ γίνουν «κοκορέκια» καὶ γιὰ νὰ μπουν στοὺς συμψηφιστικοὺς λογαριασμοὺς.

Αὐτοὶ πουλοῦν τὴν Πατρίδα καὶ παραδίδουν τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ ὄχι μονάχα οἰκονομικά, ἀλλὰ πέρα καὶ πέρα ἀλυσσοδεμένον στοὺς Σλαύους πού μοναδικὸς τοὺς σκοπὸς εἶναι νὰ ἐξαλειφῇ πᾶν ἴχνος Ἑλληνικὸ ἄπ' τὸν κόσμῳ γιὰτὶ τοὺς πειράζει, γιὰτὶ ἡ Ἑλλάδα μέσα στὶς τρεῖς χιλιάδες (3000) χρόνια δὲν ἄλλαξε φόρμα, κί ὅταν αὐτὴ μεγάλουργοῦσε, οἱ Σλαῦοι ἦταν στὰ σπάργανα ἀκόμη τοῦ πολιτισμοῦ.

Νὰ πῶς ξεγυμνώνονται καὶ δὲν μποροῦν νὰ χρησιμοποιοῦν αὐτὴ συνθήματα Πατριωτικά. Ὁ Κομισάριος τοῦ Ἀρχηγείου **Αευτέρης** μοῦ εἶπε μιὰ μέρα: «Δάσκαλε δὲν τὸ κατάλαβες ἀκόμα πῶς εἴμαστε προφυλακὲς τῶν Σλαύων καὶ πῶς ὁ ἀγῶνας θὰ πᾶη δέκα χρόνια»; Ὅταν κάποτε ἐξέφρασα τὴν ἀπορίαν μου γιὰ τοὺς Ἀρβανίτες (λέγω «Μὰ κοντεύει βρὲ παιδιὰ νὰ μοῦ φύγη τὸ μυαλὸ ὅταν σκέπτομαι τὶς ἀχυρένιες καλύβες, τὴν ζωῶδη κατάσταση, τὴν ἀμορφωσιά, τὴν πρωτόγῳγη ζωὴ τῶν Ἀρβανιτᾶδων, καὶ νὰ τοὺς βλέπω τώρα (προοδευτικοὺς ἀνθρώπους, νὰ σκέπτονται ἀνθρωπινὰ καὶ ὄχι μονάχα αὐτὸ ἀλλὰ νὰ πατοῦν ποδάρι καὶ νὰ ζητοῦν τὰ **Γιάννενα**)» μ' ἀπαντοῦν: «Αὐτὸ θὰ πῆ Λαϊκὴ Δημοκρατία» καὶ ἀνταπαντῶ «Μοῦ φαίνεται πῶς ὁ λαὸς αὐτὸς, ὄχι μόνον δὲν ἄλλαξε ἀλλὰ τουναντιὸν θὰ χειροτέρευσε κι' αὐτὰ τὰ κάνει ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βίας». Θὰ προχωροῦσα, κι' ἴσως τὴν ἴδια στιγμὴ νὰ γίνονταν τὸ κεφάλι μου **ἀμπάλα**, ἂν δὲν μ' ἔκανε νόημα νὰ σιωπήσω ὁ **Τάκης**, Δάσκαλος—Διαφωτιστῆς—Διαχειριστῆς Ἀρχηγείου.

Ἐρα οἱ Ἀρβανίτες εἶναι πιὸ ἔξυπνοι ἀπὸ ἐμᾶς ἀφοῦ τὰ κατάφεραν νὰ μᾶς δίνουν ντουφέκια γιὰ ν' ἀλληλοσκοτωνόμαστε κι' ἐμεῖς νὰ τοὺς λέμε ἀδέλφια κι' αὐτοὶ νὰ μᾶς λένε σκύλους. Ὅταν οὐρλιάζει ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς **Ρωσσίας** στὰ συνέδρια γιὰ τὸ κολῶβωμα τῆς Ἑλλάδος, αὐτοὶ καμαρώνουν καὶ στρίβουν τὰ μoustάκια τους.

Αὐτὸ δὲν πιστεύω νὰ λέγεται «Πατριωτισμὸς» καὶ δὲν πιστεύω ἂν αὐτοὶ ἦταν στὰ πράγματα καὶ ἀπετύγχαναν, πῶς τὰ νῦν κυβερνῶντα κόμματα μπροστὰ στὴ συμφορὰ τῆς Πατρίδας θὰ ἔστριβαν τὰ μoustάκια σὰν κι' αὐτοὺς.

Ἡ Μακεδονία εἶναι Ἑλληνικὴ σκούζουν σὲ οὐκεντρώσεις, μὰ σὲ συζητήσεις μεμονωμένες τοὺς ξεφεύγει ἡ λέξις **«Μακεδονία, τὸ Κράτος τοῦ Αἰγαίου»**. Ἐπίσης ἀγαποῦν ἰδιαιτέρα τοὺς «ὀλαυομακεδόνες». Πατρεύουν καὶ θαυμάζουν τοὺς παλαιοὺς ἀρχικομιτατζήδες ὡς τὸν Ντέλτσεφ ἀγκαλιάζουν Βουλγάρους καὶ Βουλγαροσλαύους ὅταν ζητοῦν αὐθαδέστατα τὴ Μακεδονία καὶ τὴ Θράκη. Εἶχαν ἄλλως τε σὸ πρόγραμμά των τὴν ἀπόσπασιν καὶ αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης.

Θέλουν τᾶνα νὰ τάχουν καλὰ μὲ τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καμμὶ φορὰ ὁ λεγόμενος Δ. Σ. δὲν πῆγε συντεταγμένως νὰ ἐκκλησιασθῇ ἔτσι γιὰ τὰ μάτια. Λίγοι παπάδες ποῦχαν μείνει ἐκεῖ ἐπάνω μὲ φόβον καὶ τρομὸν πρόφεραν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μὴν τυχὸν κακοκαρδίσιον κανένα κκεκετάνιο. Ὁ Παπᾶς ἀπὸ τὰ Ριζώματα ποῦκαμνε τὸν Παπᾶ στὸ Δάσκιο, γιὰτὶ ὁ Δασκιώτικος Παπαγιάννης εἶχε φύγει γιὰ τὴ Βέρροια ἀπὸ τὸ φόβο, μιὰ μέρα καταστεναχωρήθηκε. Ἦταν μέρα τοῦ ἁγίου Θεωμά πού ἐγὼ γιόρταζα. Πῆρα ἀδεία καὶ πῆγα στὸ Δάσκιο. Ἡ γυναικί μου ἔκανε κατὰ τὰ πατροπαράδοτα 5 λειτουργιὰς γιὰ τὸν ἄρτο κι' ἐγὼ ἐκκλησιάσθηκα, ἔψαλλα. Ἐπηκολούθησαν ἐπισκέψεις καὶ οἱ ἔρωτήσεις στὸ ζήτημα τῆς Θρησκείας ἔπεφταν βροχῇ, τόσο ἀπὸ τοὺς ἑθνικοὺς ὅσο κι' ἀπὸ τὸν Παπᾶ.

Υπεραμύνθηκα τῆς Θρησκείας καὶ ἔκανα κατὰ παραπάνω ἀπὸ ἓνα ἱεροσυνήρικα τοῦ ἄμβωνα.

Κατὰ κακὴν τύχην ἐπισκέφθηκε τὸ χωριὸ ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀρχηγείου **Μακρυγιάννης** τώρα Διευθυντὴς ἢ Γραφεῖου Ἀρχηγείου, ποῦ κι' αὐτὸς ἦρθε στὴν παρέα μου. Ἀκρῶς ἀντίθετος. Ἀρχισε νὰ εἰρωνεύεται τὸν Παπᾶ, τὴ θρησκευτικότητα τοῦ λαοῦ, τὰ πάντα.

Ἦρθα σὲ διάσταση καὶ ὁ Παπᾶς φοβούμενος πιά ἀπ' τὸ γιατί-γάνι τοῦ Μακρυγιάννη, μ' ἐκύταξε ἐρωτηματικά καὶ παραπονεμένα. Φυσικὰ ἔκλεισε τὸ στόμα του. Νὰ λοιπὸν ποῦ, ὅσο κι' ἂν καμουφλαρισθοῦν δὲν κρύβονται. Ὅχι μονάχα δὲν θέλουν νὰ ξέρουν, ἀλλὰ καὶ ν' ἀκοῦν ἀκόμα γιὰ τὸ Θεό.

Κάποτε θέλαμε νὰ ριζοῦμε τρισάγιο στὸ μνημεῖο τῶν Σφαγιασθέντων Σκουτεριωτῶν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς καὶ μνημόσυνο. Κάνω ἐγὼ τὸ πρόγραμμα ποῦ ἔλεγε πῶς μετὰ τὸ Κοινωνικὸ θὰ διαβαστῆ ἡ εὐχή στὴν ἐκκλησία ἀπὸ τὸν Παπανικόλα καὶ μετὰ θ' ἀρχιτῆ τὸ τρισάγιο μὲ ἄλλη εὐχὴ στὸ ἥρωο. Τίποτα. Οἱ ἄλλοι λέγανε πῶς δὲν εἶναι ἀνάγκη γιὰ τίποτα. Ἡμεῖς θὰ πᾶμε ἐν σώματι μὲ ὅλον τὸν κόσμο στὸ ἥρωο καὶ ἐκεῖ θὰ καταθέσουμε στεφάνους καὶ θὰ ἐκφωνήσουμε λόγους. Ὑπερίσχυσε ἡ γνώμη μου βέβαια γιατί ἔπρεπε νὰ κρατήσουν ἂν ἰσχυρὸν μου τὰ προσήματα, γιατί με τιτλοφόρησαν Χριστιανοσοσιαλιστῆ.

Πόσα παραδείγματα ; Πόσες ἀποδείξεις ;

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΕΙΤΟΝΕΣ

Οἱ σχέσεις μὲ τοὺς γείτονες στενές. Οἱ σύνδεσμοι πηγαίνουσιν ἔξω. Φυσικὸν ἦτο ἀφοῦ ἡ πολιτικὸ στρατιωτικὴ σχολὴ τοῦ ΜΠΟΥΛΚΕΣ λειτουργοῦσε, καὶ ἐφεοῦρνεζε ὅλο καὶ νέους καπεταναίους, ἐπιστήμονες γκαγκστερ κι' ἐγκληματίες δηλαδὴ, καὶ ἀφοῦ ὀλόκληρα τμήματα πηγαινέαν στὴν Ἀλβανία καὶ στὴ Βουλγαρία καὶ Σερβία γιὰ ἐξοπλισμὸ.

Σχέσεις στενές, σχέσεις δουλικῆς ὁμῶς κι' ὅς φανάζουμ τὴν πάντα γιὰ ἐλευθερίαν. Ἡ ἔνοα τῆς ἐλευθερίας ὅπως τὴν ἐννοοῦμε πλατιότερα

ἔχουσι τὴν ἀξίαν τῆς. Ἀντίθετη σκέψη καὶ γνώμη ἀπαγορεύεται μὲ ποινὴ θανάτου.

Τὸ Πάσχα μακρὰ ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν μου, ἀπάνω ἀπὸ τὴ Μηλιά, νοσταλγοῦσα τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμά μας, καὶ τὰ μεσάνυχτα σηκώθηκα μόνος μου σὸ τραπέζι ποῦ τὸ χρησιμοποιοῦσα γιὰ Γραφεῖο καὶ ἀνάψα ἓνα κερί γιὰ λαμπάδα, κι' ἀρχισὰ σιγῆ-σιγὰ νὰ ψάλλω τὸ «Ἄνισα ἀσέως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν ἀσὸς» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» μὲ κατάνυξη τέτοια ποῦ δύσκολα μπορεῖ νὰ περιγραφῆ.

Οἱ ἐπιτελεῖς **Νέγρος** Που Γροφείου, μιά ψυχὴ ὀλόταλα πουλημένη στὸ Σατανᾶ καὶ ἄλλοι ἐξυμνωθῆκαν γι' αὐτὴ μου τὴν πράξη καὶ σηκώθησαν καὶ ἐδέκοσαν μὲ ξετσιπωτὲς βρισιές ἐναντιὸν τοῦ Θεοῦ.

Ἐξάνεστην καὶ ἀρχισε μιά συζήτηση ἀτέλειωτη, ποῦ βάσταξε μιά ὀλόκληρη μέρα.

Θίξαμε τὸ ζήτημα τῆς ἱστορίας ποῦ δὲν τὴν παραδέχονται καὶ στὸ ἐπιχειρήμα μου πῶς ὅταν ἐπικρατῆ ὡς ἡμεῖς τῶρα, κι' ὕστερα ἀπὸ τρακόσια χρόνια, οἱ γενεὲς θὰ λένε τὰ κατορθώματά μας, ἀπὸ ποῦ θὰ τὰ γνωρίζουν; Ἀπὸ πού θὰ παραδειγματίζονται; Ἀπὸ τὴν ἱστορίαν. Ἀλλὰ αὐτὴν τὴν ἱστορίαν τὴν παραδέχεσθε λέω καὶ μονάχα τὴν ἱστορίαν ποῦ εἶναι γιὰ τοὺς ἀθανάτους ἦρσα «Ἑλληνας, γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας ὅς μταίνει καρφί.

Πάντα ἐσταχειρίζετε τὰ ἄρθρα καὶ τὴ φιλοσοφία τοῦ Μπουχάριν, Μάρξ, Λένιν, Στάλιν καὶ καμμιά φορά δὲ λέτε γιὰ τὸ ΣΩΚΡΑΤΗ, ΠΛΑΤΩΝΑ, ΚΟΡΑΗ κλπ. Ἐπειδὴ ἦτον καὶ ἀπλοὶ ὄντρες μέσα, τοὺς κοκοφῶνε, γιὰτὶ οἱ ἀντάρτες ἀπλᾶ παιδιὰ κι' αὐτοί, σφιχτὰ δεμένοι

μέ τα πάτρια, δλο και εύχαριστιοϋνταν γιά τά λόγια μου. Μέ τροβάνε παρόμερα και μοϋ λένε πώς μπροστά στους άντάρτες δέν πρέπει νά λέω τέτοια, γιατί χάνουν την επαναστατικότητα. Τότε έξονόστην πιά πολύ και είπα: "Αν εκείνος πού μ' έμόησε στό Κ.Κ.Ε. μ' έλεγε αυτά πού λέτε σείς τώρα γιά Πατρίδα-Ίστορία-Θρησκεία οās βεβιαῶ πώς ὄχι μόνο δέν θά έμπαινα στό ΚΚΕ αλλά θά τό κυνηγοϋσα χειρότερα από την περίοδο 1936—40. Πώς μπορεί νά χάση την επαναστατικότητα ένας ΕΛΛΗΝΑΣ πού άγωνίζεται γιά την ΕΛΛΑΔΑ, γιά την Πατρίδα του, όταν άκούει και μαθαίνει την Ίστορία του;

"Όταν ὅπως τώρα, σείς, τούς λέγω, λέτε τέτοια πού δείχνουν πώς γιά άλλους σκοπούς πολεμοϋμε, φυσικόν είνε νά έξατμισθῆ ὁ ένθουσιασμός, και νά ξεπέση τό ήθικόν, γιατί μέ τῆ λέξη Πατρίδα-Θρησκεία, ξεγυλοϋμε τόν κόσμο αυτόν και τόν βγάζουμε στό βουνά".

— «Μήν κυτās τί λέμε άνομεταξύ μας πού είμαστε στελέχη. Στο λαό λέμε αυτά πού τού άρέσει». Κόμπιασα, ξεροκατάπια, και κρυφά πήγα σέ μιά σπηλιά και σκέφθηκα πώς ὄσο παρανοή την παρανοή μου εκεί άλλο τόσο έγκληματῶ κατά τῆς Πατρίδος μου. Θά έφευγα την Ίδια μέρα αν δέν σκεπτόμουν πώς σιό Δάσκιο έχω 6 παιδιά μικρά και γυναικία πού θά σφάζονταν την έπομένη γιά αντίποινα από τά θῆρια αὐτά.

"Η άχαριστία και ή άγνομοσύνη έχουν την πρώτη θέση εκεί. "Έλεγαν: Οί φίλοι οί ΣΕΡΒΟΙ ΑΡΒΑΝΙΤΕΣ-ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ-ΡΩΣΣΟΙ και οί έχθροί μας ΑΓΓΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ. 'Από τ' άλλο μέρος ὄμως καλά ήταν τά ρούχα, καλά τά παπούτσια, καλά τά φαγητά. Πώς νά μην έξεγερθῆ κάθε Πατριωτική ψυχῆ όταν βλέπει και άκούει νά τραγουδιούνται. Οί, Σέρβικος ύμνος, Βουλγάρικος, 'Αρβανίτικος και μιλιά γιά τόν 'Ελληνικό; ή κάπου κάπου γιά τά μάτια πάλι; Πῶς νά μην σπάση τό κούτελό του ε' άγνός Πατριώτης όταν μετά τό διάβασμα τῶν δηλώσεων του ΔΗΜΗΤΡΩΦ-ΠΙΤΟ γιά τῆ μοιρασιά τῆς ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ νά **άλλαλάζουν κυριολεκτικά από χαρά;** Κέρδισε έλεγαν ή πολιτική τῶν Σλαύων και ή 'Ελλάδα πού κουτσουρεύεται, και οί "ελληνες πού θρηνοϋν και ὀδύρονται; Γι' αυτό καρφι δέν τούς καίγεται.

Τόν Ίούνιο 1947 πρὶν ν' άρχίσουν οί εκκαθαριστικές έπιχειρήσεις ὁ κάποτε Βουλευτής του Κ.Κ.Ε. **Φ. Παπαδόπουλος** μέ την προοπτική τῆς δημιουργίας 'Ελευθερίας 'Ελλάδος και τῆς άναπτυξης τῆς αὐτοδιοίκησης έκανε ένα αναλυτικό πρόγραμμα εκπαίδευσης και ένα αντίτυπο ἤλθε και σέ μένα, γιατί προοριζόμενον φαίνεται ὡς Δάσκαλος μιά πού τό επάγγελμά μου είνε τέτοιο.

"Εκεί παραλείπεται τελείως τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν και ή Γεωγραφία. Διδάσκεται ή Δημοτική μόνο γλώσσα και από την Ίστορία παραλείπουν τόν Μεσαίωνα και αρχίζουν από τό 1821 και ὄχι ὅλην την Ίστορία. Είπα σέ κύκλον Δασκάλων πώς **έγω τέτοιο πρόγραμμα δέν μπορώ νά τό διδάξω.** 'Επίσης γιά τούς **Σλαυομακεδόνας** προέβλεπαν ξεχωριστά σχολεία μέ διδασκαλία τῆς Σλαυικής γλώσσας. "Ενα άνακάτωμα δηλαδή και μιό φανερή προπαγάνδα στή νέα γενεά γιά την έξάλειψη παντός 'Ελληνικού.

Τά πάντα διέπονται άπ' τῆ γραμμῆ του κόμματος πού την παίρνει άπ' τό **Κρεμλίνο** γιά νά έξυπηρετήση τά σχέδια του **Παναλαισμού.**

Μέ τέχνη και μαεστρία και σχέδια μακρόχρονα θέλουν νά έξαλειψουν την 'Εθ.ική Ίδέα και νά φυτέψουν στίς άπαλές ψυχές τῶν 'Ελληνοπαίδων τό Διεθνισμό, την έξυνδραπόδιση.

Ο ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Ἡ ὀργάνωσή του — Πειθαρχία — Σύστημα ἐπι- στρατεύσεως — Σχέσεις καπεταναίων καὶ ἀνταρτῶν

Ὅπως καμουφλάρονται στὸ ζήτημα τῆς Πατρίδος, Θερροκείας, Οἰκογενείας κλπ. ἔτσι κάνουν καὶ στὸ ζήτημα τῆς Δημοκρατίας. Πρὶν ἀκόμη ὀνομασθῆ ὁ ἀνταρτικός στρατὸς Δημοκρατικός, ἦταν ὀργανωμέ-
τος σὲ ὀμάδες καὶ συγκροτήματα τὰ ὁποῖα διοικεῖντον ἀπὸ 3 συντρό-
φους. Τὸ στρατιωτικὸ, ποῦ θὰ ἦταν ἡ ἔφ. ἀξίκοις ἢ λοχίας δεκαεὺς
στρατιώτης, τὸν Καπετάνιο, καὶ τὸ Διαφωτιστὴ.

Βέβαια προτιμῶνταν οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ **Μπουλκε**. Τὸν Ἰανουάριο
ἤλθε διαταγή ποῦ ἔλεγε πὼς ὅλος αὐτὸς ὁ ἀσύντακτος στρατὸς ὀνο-
μάζεται Δημοκρατικὸς Στρατὸς Ἑλλάδος μετὰ Γενικὸ Ἀρχηγεῖο καὶ
ἀλλὰ 4 Ἀρχηγεῖα ἐπέχοντα τὴν θέσιν τῶν Μεραρχιῶν κατ' ἀρχὴν καὶ
μετὰ, τὴν θέσιν τῶν Σωμάτων. Ἔτσι σὲ κάθε ὄρεινὸ ὄγκο ἐγκαταστά-
θηκε κι' ἀπὸ ἓνα Ἀρχηγεῖο. Ἀλλὰ τί ἦταν καὶ τί εἶναι αὐτὸς ὁ Δημο-
κρατικὸς στρατὸς;

Ὅταν ἀκοῦμε αὐτὴ τὴ λέξη, καὶ πρὸ πάντων αὐτοὶ ποῦ ζοῦν ἐδῶ
κάτω σὺν στὰ σῦνερα θὰ νομίζουν πὼς ἡ ἡ λέξις αὐτὴ ἡ μαγευτικὴ
εἶναι ἡ πραγματικότης.

Κατ' εὐφημισμὸν λοιπὸν εἶναι Δ.Σ.Ε. ἐνῶ στὴν οὐσία εἶναι Κομμου-
νιστικὸς ξεκαθαρισμένος, διοικούμενος ἀπὸ βέρονος καὶ φανατικοῦς
Κομμουνιστὰς ποῦ στάλθηκαν ἀπ' τὸ Κ. Κ. Ε., μετ' ἐντολή του, γενικώ-
τερα μετ' ἐντολή τῆς Διεθνούς, τοῦ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ καλὸ ἔρα, νὰ ὀργα-
νώσουν τὶς Προφυλακὰς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Σλαυῖσμοῦ. Μὰ ποῦ
εἶναι Κομμουνιστὲς καὶ ἐκτελοῦν τὶς ἐντολὰς τοῦ Διεθνούς κομμουνι-
σμοῦ, θὰ τοῖριαζε καλύτερα ἀν' ἤθελαν νὰ ρίξουν τὴ μάσκα, νὰ τοῖ
δώσουν ὀνομασία (Κομμουνιστικὴ, Παισλαυϊκὴ Προφυλακὴ ἢ παράρ-
τημα τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ). Ἀλλὰ τέτοιο πρᾶγμα δὲν συμφέρει στὸ
Κ. Κ. γιατί ἔτσι χάνει τὴ μάζα ποῦ... ἡ διαβολεμένη αὐτὴ μάζα εἶναι
καθυστερημένη, καὶ δὲ θέλει νὰ ἀκούσῃ γιὰ ἀδελφοῦς, Ἀρβανίτες,
Βουλγάρους καὶ τὸ σέι τους ὅλο. Εἶναι ἀλήθεια πὼς μετ' ὀμαδικὴ
ἐπιστράτευση ποῦ κάνουν, πῆραν μέσα καὶ ἀγρότες ποῦ ἀνήκουν στὰ
Ἀγροτικὰ κόμματα ἐκ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροὶ στὸ Α. Κ. Ε. Γα-
βριηλίδη, ποῦ εἶναι ὅλο στυλεωμένο μετ' ὀνομαστικὸς Κομμουνιστὲς
καὶ ποῦ οὗτοι οἱ ἀγρότες (δοιο ἀνήκουν ἐκεῖ) εἶναι οἱ χειρότεροι Κομ-
μουνισταί, ἀλλὰ ἀν' πάρομε ὅπ' ὄψει τὴν ἀμορφωσίαν ποῦ δέρνει τοὺς
ἀγρότες, καὶ τὸ «δὲ βαριέστε» δὲν ἀνήκουν πουθενὰ καὶ δὲν ξέρονται
τίποτα ἀπ' αὐτὰ. Τοὺς τραβᾶνε ἀπὸ τὸ καπίστρι ἀφοῦ τοὺς βάλανε
παρωπίδες νὰ μὴ βλέπουν δεξιὰ κι' ἀριστερά. Ὁ Δ. Σ. Ε. ἀφοῦ εἶναι
τέτοιος ἔπρεπε νὰ χῆ καὶ τὰ ἄλλα κόμματα ἀπάνω τὰ Δημοκρατικὰ.
Γιατ', ἀφοῦ εἶναι τέτοιος, δὲν ὑπάρχουν ἐφημερίδες ἄλλες ἐκτὸς ἀπ'
τὶς Κομμουνιστικὰς καὶ γιατί δὲν ἀναπτύσσονται καὶ τὰ ἄλλα κόμματα
τὰ μετέχοντα τοῦλάχιστον στὸ Ε.Α.Μ.; Μονάχα τὸ Κ.Κ.Ε., κελαιδίαι
ἐκεῖ ἀπάνω. Πᾶσα ἀντίθετος ἰδεολογία καὶ πᾶν ἄλλο κόμμα ἐκτὸς τοῦ
περιγύρου Α.Κ.Ε., τοῦ Γαβριηλίδη τίποτα ἄλλο δὲν βλέπει κανεὶς. Ὁ
ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ΝΕΟΚΟΣΜΟΣ μετ' τὸν ΚΑΡΑΜΑΟΥΝΑ εἶναι γιὰ στυλι-
βία καὶ γνωρίζουν καλὰ οἱ Καπεταναῖοι Κομμουνιστὰς πὼς ὀνομασ-
τικὰ ἄλλο κόμμα ἐμφανισθῆ ἔστω κι' ἀριστερο (ἀπόδειξις τὸ Α.Κ.Ε.)
ποῦ ἀριθεμῆ τὰ περισσότερα μέλη, θὰ τὸ πνίξῃ καὶ θὰ τὸ ξεμυνώσῃ.
Γι' αὐτὸ τίποτα ἄλλο μέου ἐκεῖ δὲν χωράει. Ἀκούει ὁ ἀκόμορος ἀ-

γράφης αντίρτησις που τούταξαν γὰ ἀμοιβὴν νὰ τοῦ κάμουν τὸ σπῆι, νὰ τοῦ καταστρέψουν τὴν οἰκογένεια νὰ τοῦ ρημάξουν τὸ βίος, κι' ὕστερα θὰ τὰ πάρη τριπλασιαστικῶς ἀπ' τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία. Ἀκούει καὶ χασμουριεῖται καὶ κοιμᾶται χωρὶς νὰ τὸν καταλαβαίνει τὸν πολυλογᾶ Διαφωτιστὴ. Ἡ στελέχισις τοῦ Στρατοῦ αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἀποφοίτους τῶν σχολῶν τῆς Ἀκρονουπλίας καὶ τοῦ Ἀγ. Εὐστρατίου καὶ τοῦ Μπουλλεῖς καὶ τοῦ σχολείου τοῦ ΚΙΚΙΤΣΑ μὲ γραμματικὰς γνώσεις Δ'. Ε'. ΣΤ'. Δημοτικῶν. Ἄτολοι εἶναι τὰ στελέχη τὰ μικρὰ κι' ἀπ' αὐτοὺς τοὺς πρωτοπόρους θὰ σταχυολογῆ καθεμερινὰ ὁ Δ. Σ. Ε. Τὰ μεγαλύτερα στελέχη καί... μεθαύριον ἡ Ἰθύνουσα τάξις, ποῦ θὰ ἐφαρμόσῃ τὴν περιφημὴ ἰσοπολιτεία καὶ τοὺς δημοκρατικὸς θεσμοὺς. Ἀρέσει πολὺ στοὺς κοπεταναίους νὰ μιλοῦν μὲ τίτλους καὶ κολακεύονται πολὺ νὰ ἀκοῦν τίς λέξεις Λοχαγός, Ταγματῆς, Συνταγματῆς. Πολλὰς φορές ὑποχρεώθηκα σὲ παληοὺς Λοχίους νὰ σταθῶ προσοχὴ ποῦ δὲν ἤξευραν γρὶ ἀπὸ τακτικὴ μάχης, ἐκτός ἀπὸ τὴν δολοφονικὴ τέχνη ὅπως θὰ μιλήσομε παρακάτω, καὶ τὴν ἰέχνη καὶ μεαστοία νὰ κόβουν κεφάλια ἀδῶων. Πολλὰς φορές θέλησα νὰ κάνω σύγκριση τοῦ Δ. Σ. μὲ τὸν ὀργανωμένον στρατὸ τοῦ νομίμου Κράτους μὰ δὲν τὸ κατάφερα.

Ὁ καπετάνιος ἐκεῖ εἶναι ἐκεῖ τὸ δουθεώρητον, τὸ ὕψηλόν ποῦ εἶναι ἀσπίλος καὶ ἀμόλυντος, ἀφθαστος καὶ ἀνυπέρβλητος. Ὁ ἀντάρτης δουλικὰ κατὰ τὴν μετριωτέραν ἔκφρασιν σκύβει τὸ κεφάλι κι' ἐκτελεῖ τίς παράλογες διαταγὰς, χωρὶς καὶ νὰ τὸ θέλῃ ἀκόμα, καὶ χωρὶς νὰ γογγύσῃ γιὰ τὸ μυστικὸς τῆς ΓΚΕΠΕΟΥ (κι' αὐτὸς θάνατι ὁ πιὸ πιστός του· φάλαξ). Θὰ τοῦ ἀναφέρῃ στὸν Καπετάνιο κι' ἀλλοιομόνῳ του. Ἡ πειθαρχία, ποῦ τὴν λέγε εὐσευειδητὸ τάχα, εἶναι, μὰ σιδηρένια ἀλυσίδα ποῦ δένει τὰ μέλη τοῦ σώματος μὰ καὶ τὴν σκέψιν ἀκόμα. Ὅταν θὰ ἐκφρασθῆς κάπως θυμωμένῳ γιὰ μιὰ ἀδικία τότε ἀκούεις τὴ φωνὴν τοῦ ὀμαδάρχη κούνησε αὐτὸ εἶναι κουσομπολιό, πρέπει δημοκρατικὰ νὰ παραπονεθῆς. Δηλ. στὴ γεν. συνέλευσι τῆς ὀμάδος ποῦναι τὸ κυρίαρχο σῶμα, ποῦ εἶναι σὲ θεοὶ δλα νὰ τὰ διορθώσῃ κι' ὄλους νὰ τοὺς βάλῃ κάτω δὲν ὑπάρχει χειρότερη ὕβρις τῆς Δημοκρατίας ἀπὸ τὴ λεγομένη Γεν. Συνέλευσι. Αὐτὴ γίνεται ὅταν ὁ ὀμαδάρχης πάρῃ ἐντολὴν ἀπὸ τὸν Καπετάνιο Διακριτὰς καί... καί... ἀπὸ τὸν κομισάριο τοῦ ἀρχηγείου καὶ ὅχι γιὰ τὰ φλέγοντα ζητήματα τῶν ἀνταρτῶν, τὰ παρὰ πόνῳ τῶν, τὰς παρατηρήσεις τῶν, ἀλλὰ γιὰ νὰ διοχετεύσουν τὴν περιβόητην γραμμὴν τοῦ Κόμματος. Ἐκεῖ γιὰ νὰ ἐξαναγκάσουν τοὺς ἀντάρτες νὰ μὴ παραπονεθοῦν καὶ νὰ μὴ βγάλουν τὰ ἀπλυτὰ στὸ «μυγνάνι» τῶν καπεταναίων καὶ λογίς—λογίς κατεργαρέων παίρνει τὸ (λόγος) τὸ Διαφωτιστῆς, ἕνας ἀγράμματος, κι' ἀρχίζει ἄξει νάρες κουκκινῶρες, μιὰ ἀτελειώτη πολιτικὴ τοῦ τὴν πρώτη θέσῃ ἀπ' ὄλες τίς λέξεις τῆς Ἑλλην. γλώσσας ἔχουν (μοναρχοφασίτες—προδότες—Γλύξμπουργκ κ.λ.π.) τοὺς κουράζει, τοὺς ἀποκοιμίζει καὶ ἀρχίζει ἡ συζήτησι γιὰ ἄλλα θέματα. Τὸ σπουδαιότερον θέμα (διάφορα) ποῦ ἐδῶ ὁ ἀντάρτης θὰ εἰπῇ τὸν πόνο του, τὸ ἀπὸ τὴν τελευταίον, κι' ἐπειδὴ ἔρχεται ἡ κούρασις (καὶ τὸ γνωρίζουν οἱ εἰσηγηταὶ) σὲ ἐρώτησιν ἔχει ἄλλως νὰ εἰπῇ τίποτε, ἢ νὰ προτείνῃ, κανεὶς δὲν μιλάει γιὰ βέλαι νὰ ἀναπαυθῆ.

Ἄλλος τρόπος Γενικῶν συνελεύσεων εἶναι τυπικὸς ἐντελῶς, γιὰ τὴν ἀποφάσεις πρὶν ἀκόμη ἀκουσίου οἱ γνώμες τίς παίρνει τὸ σῆμα γραφεῖο τοῦ κόμματος καὶ τίς προετοιμάζει μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ κόμματος σὰν γραμμὴ, κι' ἔτοι μὲ προελημμένῃ τὴν ἀπόφασιν κάνουν τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ κανένας δὲν τολμᾷ νὰ εἰπῇ ἀντιθετὰ γιὰ τὴν γνωρίζει πὼς ἀδικα θὰ κουραστῆ.

Τὸ λόγος ἔχει ἡ ἀχονιζάρις πάντῳ πάντῳ ἐκπροσωπεῖται ἀπ' τὴν ἔκφρασιν τοῦ Καπετάνιου.

Ὁ Καπετάνιος ἐκεῖ, καὶ τὰ στελέχη εἶναι πράγμα ἱερὸν, καὶ ἐξοδεύονται ὡς ὀλόκληρη νὰ πείσουν τοὺς ἀντάρτες πὼς πρέπει νὰ

γρώνς καλλίτερα οί Καπεταναίοι, νά έχουν άνέσεις ξεχωριστές. Έτσι δικαιολογημένα τά τραπέζια τών Καπεταναίων είναι γεμάτα από λογισ- λογισ φαγητά, ενώ από τό τραπέζι του άντάρτη, λείπει τίς περισσό- σότερς φορές κα τό ψωμί που αυτός μέ κίνδυνο τής ζωής του τό κουβαλάει στήν πλάτη.

Γιά ύπνρέτες καί ύπνρετικό προσωπικό δέν γίνεται λόγος. Συνέ- κρινα τόν έαυτό μου πού σ' τό Άλβανικό μέτωπο όπως όλοι οί Άξίκοι είχαμε ένα στρατιώτη για βοηθό δικαιοματικά, κι' έδω ό Καπετάνιος αυτός του είδους τούς άντάρτες δέν τούς λέγει ύπνρέτες άλλα συν- δέσμοις. Σύνδεσμοι λοιπόν τυφλοί ύπνρέτες τών Καπεταναίων νά τούς πλένουν κι' αυτά άκόμη τά ρούχα τους, νά τούς στρώνουν νά κοιμούνται καί νά τούς περιποιούνται έτσι πού ό άλλος Νόμιμος Στρατός δέν παρουσιάζει τέτοια κατάσταση.

Αυτοί οί σύνδεσμοι κατά κανόνα πρέπει νά ναι έγκληματία, γιατί δίπλα στή δουριά του ύπνρέτου έχουν καί την ύψηλή άπυστολή του **έκτελεστού**. Σε καμιά περίπτωση δέν έπιτρέπεται άντιθετη γνώμη.

Ύστερα μιλούμε για ταξικό άγώνα, καί για εξέλιξη τής άριστο- κρατίας. **Ποιοί;** Αυτοί που δημιουργούν μια νέα άριστακρατία, τέτοια που δέν γνώρισε άκόμη η Έλλάδα, μια ρουφιχτρα του ίδρωτά του έρ- γάτη, κι' άς ταιριζούν για καλύτερευση του έργάτη κα' άγρότη.

Ό άφέντης πού θα δημιουργηθή από την λαϊκή Δημοκρατία δέν θά ναι σάν τόν άφέντη πού έχει σήμερα. Θά ναι άφέντης μέ χαντζάσα, καί τό γνωρίζουμε πολύ καλά πώς μπροστά σε τέτοιους άφεντάδες δέν χωράνε λόγια, άπεργίες καί κουρουφέζαλα.

Τότε κινένας έργάτης δέν θα μιλάη, καί θα φαίνεται πώς κυλάει τό νερό για κρασί, καί η στάχτη για άλευρι, όπως συμβαίνει σήμερα στή Σερβία—βουλγαρία, καί γράφε παραπέρα.

Αυτός ό κόσμος όλο, πού σήμερα στά σημερινά άφεντικά του (έργοδότες) φωνάζει, διαμαρτύρεται, άπεργί, δέν έχει ρούχα καί τόσα άλλα ως δια μάγεις μόλις θάρθη η εύλογημένη ΛΑΟΚΡΑΤΙΑ θα τά έχη όλα καί δε θα μιλάη καί δέν θα διαμαρτύρεται!! Τέτοιο φι- μωτρο θα βάλουν οί Κρατικοί άγριο εργοδότες (που θά ναι οί άρχικα- πεταναίοι τών βουνών καί τών πόλεων) πού όλα νά φαίνονται μέλι καί γάλα. Νά Δημοκρατία καί νά, έλευθερία!! Φτωχέ έργάτη κι' άγρό- τη καί μικροαυτέ! Πώς ξεγαλιέσαι καί τούς άκολουθείς. Νομίζεις πώς από την σκόλα θα πείσης στήν προβατίνα. Δέν γνωρίζεις, πώς θα πείσης στή χάρυβδη καί τότε είναι πού δέν γλυτώνεις. ΡΟΜΠΟΤ λοιπόν καί μηχανές είναι οί άντάρτες άφού κάνουν κι' έγκλήματα χωρίς νά τό θέλη η ψυχή των άρκει μονάχα νά πάρουν διαταγή. Κά- ποτε ήρθε ένα άντάρτης ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ ονομαζόμενος απ' τά Ριζώματα νά παραπονεθή στόν άρχηγό ΤΣΙΚΡΙΤΖΗ. "Ήθελε ό άνθρω- πος μετάθεση σε ένα λόχο πούταν κοντά στο χωριό του για νά κοι- τάξη κάπου κάπου καί τά μικρά του. Ό ΤΣΙΚΡΙΤΖΗΣ τόν άκουσε «Δημοκρατικώτατα» καί μέ χαμόγελο σάν κι' εκείνο τής τίγρεως πού βγάζει τά δόντια της καί χαίρεται όταν βλέπει τό θύμα της, τούπε «καλά θα σε στείλω» καί φωνάζει ένα σύνδεσμο νά τόν πάγη στο τμήμα ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ δήθεν. Τό θύμα έφυγε ίκανοποιημένο άλλα δέν πήγε στο λόχο πού ήθελε. Πήγε στόν ΑΔΗ μέ κόψιμο του κεφα- λιοφ του από τούς δη- λους του ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ πούταν παραπέρα καί είχε προσυνηθηθή με τόν ΤΣΙΚΡΙΤΖΗ «νά καθαρίζη» όσους τούς στέλνει. Πάει λοιπόν τό παιδί καί πάνε πολλά άλλα παιδιά άγνά ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ πού τά έπιστρατεύουν με τό ζόρι.

Τό σύστημα τής έπιστρατεύσεως είναι κατά τίς γραπτές των δια- ταγές έθε'οντικό άλλα κατά τίς άγραφες ύποχρεωτικό.

Τήν έπιστράτευση τήν κάνη η αυτοάμυνα πού αυτή τη φορά άν- τεκατέστησε τή έφεδρικών ΕΛΑΣ. Σε κάθε χωριό καί πόλι ύπάρχει η έπιτροπή αυτοάμυνας πού διοικείται κατά σύστημα του Δ.Σ. Δηλ. Στρα- τωτικός άρχηγός—ύπαρχηγός η Καπετάνιος—Διαφωτιστής. Καί οί τρεις είναι βέροι κομμουνιστές. Ύστά άγροτικά χωριά δέν μπορούν νά

βροῦν τέτοιους κομμουνιστές, ἀλλὰ παίρνουν τοὺς καλύτερους ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς πὺ ἀνήκουν στὸ ΑΚΕ. Αὐτοὶ ἐνεργοῦν τὴν ἐπιστράτευση βίαια γιὰ νὰ δείξουν στὸν ἀρχηγὸ τοὺς πῶς ἐργάζονται φαντακτικὰ καὶ καλὰ

Κάποια μέρα ὁ ἀρχηγὸς τῆς αὐτοάμυνας τοῦ Ἀρχηγείου Πιερῶν Ὀλύμπου **Στράτος** ἀνήγγειλε στὸ Ἀρχηγεῖον πῶς παρουσιάστηκαν 60 Σκουλιαρῶτες κι' αὐτὸ ἔκανε ἐκπληξή σ' ἐν **Τσικιρτζή**. Σὲ μένα πὺ ἔσπευσα νὰ ἐκδηλώσω τὴν ἀγανάκτησή μου, γιὰτὶ γινώριζα ἐξ ἰδίας πείρας τί θὰ εἶπῃ κατὰ τοὺς κομμουνιστὰς ἐθελοντικὴ ἐπιστράτευσις, δὲν ἔκανε αἰσθησι. Τί ἔγινε, Ὁ **Στράτος** νεοφερμένος τοῦ Μπούλκες καὶ ἀντικαταστάτης τοῦ χρεωκοπήσαντος **Τσουκανάρα (Πάνου)** ἤθελε νὰ παρουσιάσῃ δουλειὰ στὸ Ἀρχηγεῖο. Ἐπειδὴ οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι δὲν τὸν ἄκουγαν γιὰ κατὰταξη, γιὰτὶ ἀπ' τὴ μιὰ ἴτην ἢ καρδιά τοῦ χειμῶνα κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη δὲν πολυπίστευαν στὴ νίκη τῶν συμμοριτῶν, αὐτὸς τοὺς συγκέντρωσε μὲ τὴ βία δλους στὸ σχολεῖο κι' ἀφοῦ τοὺς ἀράδιασε ἐνα σωρὸ πολιτικὲς σοφιστίες, τοὺς ἐξανάγκασε ἐκεῖ μπροστὰ, χωρὶς περιστροφές, νὰ δηλώσουν ναι ἢ ὄχι! Ὅλοι λοιπὸν ναι. Οἱ οἰκογένειες ἀντέδρασαν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦ ἀν πολλοὶ νὰ φύγουν γιὰ τὸ **Βελβεντό**, καὶ νὰ παρουσιασθοῦν τὴν ἄλλη μέρα μόνον (7) κι' αὐτὸ μὲ χίλια παράπονα, στὸν ἀρχηγὸ **Τσικιρτζή**. Τὰ παράπονα τῶν δίκαια καὶ λογικὰ, χτυποῦν στὴν ψυχὴ τοῦ κάθε οἰκογενειάρχου. Ὁ **Τσικιρτζής** ἀπαθὴς τοὺς κυττάζει καὶ θέλει νὰ τοὺς πεισθῆ φέρνοντας ἐμένα πρῶτα γιὰ παράδειγμα πὺ ἀφίσα 6 παιδιὰ στοὺς δρόμους καὶ ἦρθα στὸ βουνό.

— Δὲν ἔχομε ψωμί στὸ σπιτί ἀρχηγέ, τὰ παιδιὰ μας πεθαίνουν ἀπ' τὴν πείνα. Τί θὰ γίνῃ;

Ὅσο ἄκουσαν ἐμένα οἱ ἀνάληγοι αὐτοὶ πὺ δὲν ἔχουν ἰδέα ἀπὸ οἰκογένεια, τόσο ἄκουσαν καὶ τοὺς δυστυχεῖς Σκουλιαρῶτες καὶ ἀργότερα Ριζωματιῶτες καὶ Σηφικῶτες πὺ τοὺς μαζέψανε δλους σὺν ἀγέλη. Τὸ ἄλλο τὸ Κόμμα, πρὸ πάντων τὸ Κόμμα, ἔπρεπε νὰ ἐξειδίση, (γιὰτὶ βλέπετε πῶς πρόκειται γιὰ τὸ ΔΣ) καὶ δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἄλλο ἀπὸ κομμουνιστὲς καὶ ἀγρότες τοῦ Γαβριηλίδου. Ὅταν διαπιστώονταν πῶς μέσα σ' αὐτοὺς ἦταν καὶ μερικοὶ πὺ δὲν ἀνήκαν στὰ κόμματα αὐτὰ, τοὺς γύριζαν πίσω μὲ μιὰ ταμπέλα γιὰ τοὺς ὑπευθύνους τῶν χωριῶν τῶν, κι' αὐτοὶ οἱ δυστυχεῖς χαίρονταν, ἀλλ' ὕστερα ἀπὸ κάμποσο καιρὸ ἂν δὲν ἄλλαζαν τροπὰρι θὰ γέμιζαν καμμιὰ χαράδρα ὡς «πράκτορες καὶ ἀντιδραστικί». Ἄλλους πάλι τοὺς κρατοῦσαν ὑπὸ δοκιμασίαν, ἢ γιὰ νὰ συγκρατήσουν τοὺς ἄλλους. Καὶ γίνονταν τόσο διαβωλεμένα αὐτὰ τὰ πράγματα πὺ κανένα δὲν μπορούσε νὰ πᾶρη χαμπάρι τί τὸν συμβαίνει.

Πολλὲς φορὲς μὲ ὑπόδειξη τῆς αὐτοάμυνας σὲ χωριὰ πὺ ἀνήκον στὴ σφαῖρα ἐπιρροῆς τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, καὶ εἶχαν ἀριστεροῦς γιὰ τὸ βουνό πὺ δὲν τὸκουνοῦσαν, ἰσχυριζόμενοι πῶς δὲν μπορούν νὰ βγοῦν γιὰτὶ τοὺς παρακολουθοῦσαν κλπ., κάνανε δλόκληρης ἐπιδρομὲς γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουν. Ὁλόκληρα χωριὰ καίγανε. Νὰ κι' οἱ ἐμβολές στὶς πόλεις Κατερίνη, Βέρροια, Λιτόχωρο, Βελβεντό, Σέρβια καὶ ἄλλοῦ, μὰ ἀνθρακὲς ὁ θησαυρός. Οἱ ἀριστεροὶ κρύβονταν ὅσο μπορούσαν πιὸ καλύτερα αὐτὴ τὴν φορὰ φοβοῦμενοι τοὺς συντρόφους τῶν συμμοριτῶν, κι' ἔβλεπες τοὺς καπεταναλοὺς νὰ παραφέρωνται τὴν ἄλλη μέρα καὶ νὰ ἐνὲ «Μωρὲ σφάζε καὶ ριμάζε δλους τοὺς κερρατάδες, ἄς εἶναι κι' ἀριστεροί». Ἐξ ἄλλου διακίρηνχαν καθαρὰ ὅτι ὅποιος ἀντάρτης τῶσκανε θὰ τοῦ καίγανε ἀμέσως τὸ σπῆτι, θὰ τοῦ ἔρπαζαν τὴν περιουσίαν του καὶ θὰ τοῦ ἔσφαζαν τοὺς γονεῖς, τὴν γυναῖκα, τὰ παιδιὰ.

Αὐτὸς εἶναι μὲ λίγα λόγια καὶ μὲ λιγωστὰ παραδείγματα (γιὰτὶ ὑπάρχουν χιλιάδες τέτοια) ὁ περιβόητος Δημοκρατικὸς Στρατὸς πὺ κόβεται καὶ ἐξαλυγγίζεται ὁ Μάρκος καὶ ὁ Ζαχαριῶδης, πῶς εἶναι τὰ παληκάρια πὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὸ ξεσκλάβωμα τῆς Πατρίδας, καὶ ὑπὲρ.... βωμῶν καὶ ἔστιδων.

Τροφοδοσία — Ίματισμός — Διαφώτιση — Δίκτυον πληροφοριών και κατασκοπείας

Τὸ «καινούργιο κίνημα» ἔχει νὰ ἐπιδείξει καὶ στὸν τομέα τῆς τροφοδοσίας καὶ ἱματισμοῦ θαυμάσια ἔργα ποὺ δίνουν μιὰ εἰκόνα κι αὐτὴ ψευτιᾶς κι ἀπάτης.

Ὅταν κατὰ Ὀκτώβριον 1946 καταδυνάστεψαν σὲ πολλὰ χωριά τῶν Πιερίων καὶ Ὀλύμπου, βάλανε τοὺς θεμελιωδιστέρους Νόμους τῆς Λαοκρατίας. Κάνανε τὴν ΕΠΕΚ, ἕνα εἶδος ΕΤΑ τοῦ ΕΛΑΣ. Αὐτὲς οἱ ἐπιτροπὲς μάζευαν ἀπ' τὸ χωριὸ ὅ,τι ζητούσαν οἱ Καπεταναῖοι καὶ τὸ ἔστελναν. Μὰ αὐτὸ δὲν ἔφθανε γιατί διπλα στοὺς ἀντάρτες τώρα, εἶναι καὶ οἱ πολιτικοί, τοῦ ΕΑΜ, τοῦ ΑΚΕ, ΕΑ, τομεακοὶ τοῦ ΚΚΕ, περιφερειακοὶ τῆς ΕΠΟΝ κι ὅλα τὰ κακὰ συναπαντήματα, ποὺ αὐτὴ τὴ φορά δὲν εἶχαν ὅπως ἐπὶ ΕΛΑΣ τὸ βέτο, ἀλλὰ ἦταν σὰν παράσιτα κι ἔπρεπε νὰ τρέφονται ἀπ' τὸ Δ. Σ. Δὲν πρόφταιναν λοιπὸν οἱ ΕΠΕΚ κι ἔπρεπε ὅπως ἔλεγαν νὰ καταπολεμηθῇ τὸ κακὸ προηγουμένο τῆς ΕΤΑ (καταχρήσεις). Ὁ γενικός ὑπεύθυνος τοῦ Ἀρχηγείου (**Ἐπιμελητῆς**) ἔβαλε φορολογία στὴν ἐγχώριο παραγωγή καὶ στὰ ζῶα μικρὰ καὶ μεγάλα. Ἐδῶ βρῆκαν τὴν ἀντίδραση τῶν νοικοκυραίων, γιατί ὅταν συνιάχτηκαν οἱ κατάλογοι, ὁ καθένας ἔκρυψε τὴν πραγματικὴ ποσότητα τῆς παραγωγῆς, ἀφοῦ ἔδωσε γιὰ (ξαγόρασμα) κάμποσα στὸν ὑπεύθυνο τοῦ χωριοῦ, ἀλλὰ κι οἱ οικονομικὲς ἐπιτροπὲς ἔγιναν ἀπὸ τοὺς ἔχοντες πάλι (καὶ τοῦτο γιὰ τὰ μάτια νὰ φανῇ τὸ ΚΚΕ πὼς δὲν κυνηγᾷ τοὺς νοικοκυραίους).

Τὰ μαλώματα ἔπαιρναν καὶ ἔδιναν στὸ μεσοχώρι κι ἔτσι ἀναγκάστηκαν οἱ Καπεταναῖοι νὰ τροπολογήσουν τὶς ἀποφάσεις των. Μὲ τὴν τροπολογία αὐτὴ μάζεψαν 3-4,000 ὀκ. γένημα σὲκάθε χωριό. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἔφτανε καὶ ἄρχισε ἡ «προαιρετικὴ εἰσφορά» ἀπὸ τοὺς ρακένδυτους χωρικοὺς, ποὺ πολλὲς οἰκογένειες κυριολεκτικῶς κλείστηκαν στὰ σπῖτια τους ἀπὸ πείνα. Τὴν κατάσταση ἔπρεπε ὅπως ἔδωσαν τὴν ἀντιμετώπιση. Πολλοὶ Ἐθνικόφρονες κάτοικοι ἔφυγαν ἀπὸ τὰ χωριά τους, κι ἄρχισαν οἱ κατασχέσεις τῶν περιουσιῶν. Τὰ δράματα ποὺ παίχτηκαν αὐτὴ τὴ φορά μὲ τίς οἰκογένειες τῶν διαφυγόντων εἶναι ἀπερίγραπτα. Καμμιά φροντίδα καὶ κανένας οἶκτος γιὰ τὰ κορίτσια, γιὰ τὰ παιδιά, γιὰ τίς γυναῖκες των. Κατάσχεσις περιουσίας, ἀπὸ τὸ βελὸν ὡς τὸ βόδι. Ἄφηναν ἕνα ξερὸ σπίτι ἄδειαν καὶ μὲ χαρακτηριστικὴ θρασύτητα τοὺς ἔλεγαν οἱ Καπεταναῖοι πὼς, ἂν γυρίσουν οἱ δικοὶ των ἀπὸ κάτω θὰ τοὺς τὰ ἐπιστρέψουν.

Ὅλα τὰ πράγματα γίνονται ἀνάρπαστα ὡς καὶ προῖκες κοριτσιῶν, τηγάνια καὶ ἄλλα εἶδη ἐπιπλῶν σὺν ἡ στόλιζαν τὰ σπῖτια τῶν ἐπιμελητῶν (ἦταν ὅλοι ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη) ἢ σκούριαζαν μέσα σὲ κρύπτες. Νὰ διαθέτουνταν τοῦλάχιστο γιὰ τίς οἰκογένειες τῶν ἀνταρτῶν κάτι θᾶταν κι αὐτό.

Αὐτὰ ἔγιναν καὶ γίνονται καὶ ἐξακολουθοῦν, κι ἄς φωνάζουν στὰ χαρτιά, κι ἄς παριστάνουν τὸν παράδεισο αὐτοὶ οἱ κλέφτες καὶ λωποδύτες, οἱ ἐκμεταλευτῆς, καὶ ἄπονοι καὶ ἀχάριστοι «λαοσωτῆρες».

Σημειώστε πὼς δὲν ἔφτανε ἡ καταστροφή, δὲν ἔφτανε ποὺ παίρναμε τοῦ ἄλλουνοῦ τὰ υπάρχοντα, τοὺς υποχρεώναμε μὲ τοὺς Διαφωτιστὰς ν' ἀκούν ὄρες ὀλόκληρες δικαιολογῶντας τὴν κατάσταση.

Μαύρη ζωὴ, σκοτεινὴ, καχύποψία, θάνατος, κόλαση ἐκεῖ ἀπάνω

καὶ γιὰ τοὺς ἀντάρτες καὶ γιὰ τὸ λαό.

Τὶς πληροφορίες τίς εἶχε τὸ II Γραφεῖο μὲ τὴν Αὐτομάνη. Πληροφοριοδότες αὐτοαμύνητες ποὺ γύριζαν στὰ χωριά μὲ τίς ομάδες κρούσεως συλλέγαν τίς πληροφορίες καὶ τίς στέλνανε μὲ συνδέσμους στοὺς τομεακοὺς αὐτοαμύνης καὶ αὐτοὶ στὸ Ἀρχηγεῖο.

Ἡ ἀντικατασκοπεῖα ἐκεῖ εἶναι ἀνατιθεμένη σὲ ἀνθρώπους ἐμπί-
στους καὶ καλὰ δασκαλεμένους μὰ καὶ τίς περισσότερες φορές ἀ-

γράμματα και έγκληματικά στοιχεία ώστε τις περισσότερες φορές να παίρνουν ανθρώπους στο λαιμό τους γιατί δεν είχαν την δυνατότητα να μετρήσουν το βάθος και το πλάτος μιας ένεργειας και να βρουν την αλήθεια. 'Απ' το ζήτημα αυτό πολλές εκατοντάδες αντάρτων βρήκαν το θάνατο χαρακτηρισθέντες από μια λέξη τους ή διαμαρτυρία τους ως πράκτορες και αντιδραστικοί.

Το ίδιο συνέβαινε και μέσα στα χωριά. Κάποιο μάτι θα έβλεπε και κάποιο αυτί θα άκουγε πάντα. Μέσα στην παρέα σου και μέσα στην οικογένειά σου ακόμα είχες τον κατάσκοπο και πολλές φορές θα ήταν και ένα μέλος της οικογένειας. "Ε! λοιπόν μέσα σε τέτοια κατάσταση, μέσα σε τέτοιο κλουβί που κλείνουν τη σκέψη και βίβναι ή έλευθερία, ποιός μπορεί να ζήσει, και πώς μπορούν να ζήσουν και να κυβερνηθούν έτσι οι έλευθεροι άνθρωποι ;

Το ταμείο πάντα ήταν γεμάτο. Βέβαια τα έξοδα ήταν πολλά. 'Απ' τις λεηλασίες και απ' τις εισφορές πολλές φορές των ευπορούντων που ήθελαν να πάρουν ένδεικτικά απ' τους συμμορίτες με διαγωγή άριστη... και από πολλές άγνωστες για μās πηγές.

Όπλισμός—μαχητικότητα και τακτική μάχης

'Η μαχητικότητα πρέπει να πηγάζει από το βαθμό της πίστης ποδχαν οι 'Αντάρτες. 'Αν πάρωμε υπ' όψιν πώς οι περισσότεροι είναι βιαίως έπιστρατευμένοι θα πρέπει να βγάλωμε το αδιάσειστο συμπέρασμα πώς στην δόλητά του ό Δ. Σ. στερείται μαχητικότητας.

Και μ' όλα ταύτα φαίνεται πως έχει μαχητικότητα κι' αυτό σε δύο πράγματα όφείλεται :

- 1) Στην τακτική που ακολουθούν στις μάχες και
- 2) Στην μεγάλη αυστηρότητα και πείση.

Σκοπός τους να αίφνηδιάσουν και να έξοντώσουν το τμήμα μέσα σε 2—3 λεπτά της ώρας με όμαδικά πυρά και κατόπιν να το βάλουν στα πόδια. Κατά τις μάχες κανένας δεν πρέπει να δειλιάσει, γιατί σκοτώνεται επί τόπου. Όστε η ιδέα του σκοτωμού και της γρήγορης και άτακτης φυγής, κάνει τα «λαμπρά» παληκάρια» κι' όχι η πραγματική και ούαιαστική παληκαριά.

Οι καπεταναίοι φροντίζουν πάντα να κάνουν εμφανίσεις για τρομοκρατία των κατοίκων και για ενθάρρυνση των ανταρτών σε μέρη που δεν υπάρχει στρατός και χωρική ή σε μέρη που η δύναμις είναι λίγη.

Καμιά κρούση και καμιά είσβολή για έμπρησμούς χωριών, για έκτελέσεις πολιτών δεν γίνεται άν δεν μελετηθή καλά από τους άρχικαπεταναίους.

'Ο Στρατός προελαύνει πάντα άκάθεκτος και αυτοί κρύβονται τις περισσότερες φορές χωρίς να ανάψουν ούτε τουφεκιά. Τη νύχτα κοιμούνται μακάρια (όταν δεν έχουν σκοπό να κάψουν κανένα χωριό) γιατί έχουν την πεποίθηση πώς ό στρατός δεν θα κινηθή. Την ημέρα έχουν τα καρπούλια (σκοπούς, παρατηρητάς) στις ψηλότερες κορφές και δικάδες προχωρημένες.

'Εκτός απ' αυτά υπάρχουν κάτω στον κάμπο και γύρω από κάθε στρατιωτική έγκατάσταση οι όμάδες κρούσεως που αυτές δεν δίνουν λογαριασμό σε κανέναν άλλον εκτός απ' τον άρχηγό. Μπορούν να ρημάζουν, να κόβουν να καταστρέφουν. Τότε παίρνουν συγχαρητήρια! Αυτοί καλοπερνούν κιόλας. Γιαυτό και γίνεται πόλεμος, μεταξύ ανταρτών ποιός και ποιός να πάη στις όμάδες Κρούσεως.

'Υποχρεώθηκαν κάμποσες φορές να δώσουν μάχη εκ παρατάξεως με άποτελέσματα όχι ίκανοποιητικά. Κατά κανόνα πρέπει να συμπτυχθούν.

Πολλές φορές οι όμαδάρχαι συμπύσσονται πριν πάρουν διαταγή απ' το διμοιρίτη. Καμιά φορά όμως δεν χάνονται, έστω και μεμονωμένοι, γιατί γνωρίζουν από νωρίτερα το σημείο της πιθανής συμπίυξεως.

Τα μέτρα άσφαλείας είναι πολλά και σχολαστικά. Διπλές προφυλακές και διπλοί παρατηρηταί προς όλες τις κατευθύνσεις. "Όταν

μπαίνουν σέ χωριά παριστάνουν τόν κουρσασμένο και καλοκοιμούνται ἐνώ ἡ αὐτοάμυνα ἀναλαμβάνει τὰ μέτρα ἀσφαλείας τοῦ χωριοῦ.

Οἱ γυναῖκες ζυμώνουν και πλένουν ὅλη τὴ νύχτα κι' ἄλλοι ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς κουβαλοῦν ξύλα γιὰ τοὺς φούρνους, γιὰ τὸ καζάνι, γιὰ μαγειρεύμα, γιὰ ζέσταμα τῶν ἀνταρτῶν. Πραγματικοὶ δοῦλοι δηλαδή πού ὑπηρετοῦν πιστὰ τοὺς ἀφεντάδες, τοὺς καινούργιους. Καὶ νὰ σκέπτεται κανένας πὼς αὐτοὶ οἱ ἀφεντάδες στὸ χωριὸ τους, στὴν πόλη τους δὲν εἶχαν οὔτε ιηροῦνι πού λέει ὁ λόγος κι' ἐδῶ νὰ σοῦ παριστάνουν τὸν δὲν ξέρω ποιὸν ἄρχοντα.

ῬΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΠΡὸΣ Τὸ ΛΑὸ

Τὸ ἐνδιαφέρο τους γιὰ τὸ λαὸ ἦταν νὰ τὸν ρίξουν σὲ μεγαλύτερη δυσκολία, νὰ τὸν παρατάξουν ἀντιμέτωπο τοῦ Κράτους, νὰ ἀναγκάσουν τὸ Κράτος νὰ φερθῆ σκληρὰ σὲ μερικὰ χωριά, κι ἔτσι νὰ ἐξα-ναγκασθοῦν οἱ δυστυχεῖς νὰ πάρουν τὰ βουνά.

Δηλαδή φροντίζουν νὰ δημιουργοῦν δυστυχίαν γιὰ νὰ ψαρεύουν ἔπιτα θύματα. Τὸ ἀνατίναγμα τῶν γεφυριῶν, τῶν δημοσιῶν δρόμων, τὸ κάψιμο χωριῶν και ἡ λεηλασία κι ἄλλα πολλὰ, γνώριζαν οἱ Καπεταναῖοι πὼς βλάπτουν πρῶτα τὸ λαὸ τους, ἀλλὰ τοῦτο δὲν τοὺς ἐνδιέφερε. **«Ἀπάνω στὴ δυστυχία ἡμεῖς θὰ χτίσουμε», ἔλεγαν.**

Πολλοὶ ἀντάρτες κομμουνιστὲς σκοτώθηκαν ἢ τιμωρήθηκαν αὐστηρὰ γιὰτὶ συμπεριφέρθηκαν κακῶς κατ' αὐτοὺς σὲ χωριά, στὰ ζητήματα τῆς Πατρίδας—Θρησκείας—Οἰκογένειας.

Τὶ νὰ εἰπῆ κανεὶς και πὼς νὰ χαρακτηρίσῃ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους; Ἀπ' τὴ μιὰ μεριά πιάνουν τοὺς φιλήσυχους χωρικοὺς με τὴν κατηγορία τοῦ ἀντιδραστικοῦ (Βασιλικοί, Παπανδρεϊκοί, Λαϊκοί κλπ.) δηλαδή ἀνήκοντας σ' ἕνα ἀπ' τὰ Ἐθνικόφρονα κόμματα κι ἰ τοὺς σκοτώνανε με μύρια βασανιστήρια, ἀπ' τὴν ἄλλη ἔλεγαν πὼς ἐπιτήρουν συλλόγους. Φυσικὰ κανένας δὲν τόλμησε νὰ κάνῃ τέτοιο πρᾶγμα.

Συμπέρασμα εἶνε πὼς ὁ λαὸς πού καταταρανοῦν τοὺς κατάλαβε και γνωρίζει ποιὸν δρόμο ν' ἀκολουθήσῃ, ἀλλὰ δὲν τὸν ἀφήνει ἢ στυγνῆ των τρομοκρατία και πὼς αὐτοὶ θέλουν τὸν ἀφανισμό του.

ΛΙΣΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Ἀπ' ὅλα αὐτὰ πού προσπάθησα νὰ ταξινομήσω και νὰ προσφέρω σὲ ἀπλὴ γλῶσσα, ἕνα εἶναι τὸ γενικὸ συμπέρασμα κι' ὁ γενικὸς σκοπὸς τῶς συμμοριτῶν. **«Καταστροφή και συμφορά».** Οἱ ἐργάτες πού πιστεύουν σὲ μιὰ καλύτερη ζωὴ θὰ πέσουν θύματα και δὲν θὰ τολμοῦν νὰ ποῦν τὸ παράνομό τους. Οἱ ἀγρότες θὰ ἐργάζονται πάντα, και πάντα θᾶναι νηστικοὶ και ξυπόλυτοι. Οἱ μικροεπαγγελματίες και γενικὰ οἱ ἐπαγγελματίες θὰ ἔχουν πάντα τὸν ἐφιάλητη και τὸ ἐλεύθερο πνεῦμα τῆς οἰκονομίας δὲν θὰ ὑπάρχῃ.

Ἡ ἐλευθερία θὰ ἐνταφιασθῇ και τὴ θέση της θὰ τὴν πάρῃ ἡ στυγνὴ δικτατορία, ἡ ἀφόρητη τρομοκρατία. Ὁ Δεσποτισμὸς κι ἡ τυραννία θὰ σκεπάζῃ τὰ πάντα, Ὁ χάρος θὰ περιτυρῶνιζῇ μέσα στὰ σπῖτια, με τὴν ἀτυνομία (**Γκεπεοῦ**), και θὰ φεύγωμε ἀπ' τὴν ἀγκαλιά τῆς οἰκογένειας νύχτα, γιὰ νὰ μὴ γυρίσωμε πιά πίσω. Τὸ δαμάρτημά μας θᾶναι κάποιος μορφασμὸς, κάποιος διαμαρτυρία, κάποιος λέξη ἀντίθετη. Πυκνὸ σκοτάδι θὰ σκεπάζῃ τὸν δημιουργοῦ οὐρανὸ τῆς **Ἑλλάδας** και θὰ ὑποχρεωθοῦμε, τοὺς ἀξεστοὺς Ἀρβανίτες ὄχι μόνο νὰ τοὺς ἔχωμε κοντὰ μας, ἀλλὰ νὰ τοὺς λέμε σωτήρες γιὰτὶ... μὰς ἔσωσαν. Τὰ φῶρα πατροπαράδοτα ἔθιμα δὲν θὰ τολμοῦμε νὰ τὰ συνεχίσωμε γιὰτὶ θᾶναι ἀπρηχαιωμένα. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ προσγειωθοῦμε. Πρέπει ν' ἀφήσωμε τίς θεωρίες στὴν πάντα και νὰ κυττάγωμε τὸν ἑαυτὸ μας πού θᾶναι κι ἡ πραγματικότητα. Οἱ νέοι πού οδηγοῦνται ἀπὸ τοὺς Κομμουνιστὰς στὸ ἐγκλημα και στὴν εὐκόλη ζωὴ, πρέπει νὰ κυττάξουν νὰ βροῦν τὸν ἑαυτὸ τους και νὰ ἐξωτερικέψουν τὸν ἐνθουσιασμό τους, και τὸ νεανικὸ τους σφρίγος σὲ ἔργα πατριωτικά, σὲ ἔργα ἀνθρωπιστικά,

καί νά άνωψώσουν τούς έαυτούς των ψηλά, πολύ ψηλά, όπως οί νέοι τών ήρωϊκών έποχών καί τών ένδόξων χρόνων. Ή περιπέτεια του άν-τάρτη δέν εΐναι λύσις πού μπορεί νά οδηγήσῃ σέ λιμάνι ήσυχο.

Ο βλος θάβναι γεμάτος από εφιάλτες καί θά κατανηθήσουν επαγ-γελματίες κακοποιοί. Αυτά πάθαμε έμείς κι αυτά δυστυχώς έξακο-λουθοῦν νά παθαίνουν πολλοί καί τώρα καί άπογυμνώθηκαν τελείως οί σκοποί των. Εΐδνα Παρακολούθησα τά κατοργήματα, παρακολού-θησα τούς σκοπούς των, τούς γνώρισα καί λυποῦμαι κατάκαρδα για-τί τά καλύτερά μου χρόνια τά ξώδεσα παλεύοντας τάχα για τήν καλύτερηψη του βλου μου, καί για τό Λαό. Μέ ΑΠΑΤΗΣΑΝ καί μαζί μου πολλές χιλιάδες "Έλληνες.

"Όλοι θέλουν τήν καλύτερηση, αλλά όχι αὐτήν νά τήν πετύ-χουν μέ τή σφαγή, τή ρεμοῦλα, τήν καταστροφή "Αφού θέλουν έτσι πραγματικά τήν καλύτερηση τῆς ζωῆς τών "Ελλήνων, γιατί δέν κατα-βαίνουν νά ζήσουν ήσυχα καί νά προσπαθήσουν νά πείσουν τό Λαό μέ τό στόμα, χωρίς τή βοήθεια τῆς βίας για τό καλύτερο πρόγραμμα των;

Γιατί δέν τολμοῦν, χωρίς γιαταγάνι, νά πείσουν τόν Κόσμο ;

Πολλά Κόμματα ὑπάρχουν. Πολλοί "Έλληνες εΐναι σ' αὐτά καί όταν ἴδοῦν πῶς αὐτοί δέν ταιριάζουν μέ τό Α. Κόμμα, πάνε σ' άλλο, χωρίς νά διατρέχουν τόν κίνδυνο νά σκοτωθοῦν. Τό ΚΚΕ γιατί θέλει καλά καί σώνει, ἔνα μέλος, αἰώνια νά βρίσκεται σ' αὐτό, ἢ πιστεύει, ἢ δέν πιστεύει, κι όταν φύγη, βάζει τήν ΟΠΛΑ νά τό σκοτώσῃ ; Ποιά εΐναι ἡ ἔλευθερία καί ποιά ἡ καλύτερη ζωή ; Πῶς εΐναι δυνατὸν νά δέσωμε τό μυαλό, τῆ σκέψη ἑνός ἀνθρώπου καί νά τόν ἔχουμε αἰώ-νια δοῦλον τῶν ἰδικῶν μας σκέψεων, τῶν ἰδικῶν μας πῶθων ; "Αν ἦταν μονάχα ἡ διαγραφή σ' ἕναν ἀποστάτην του ΚΚΕ θάταν τό λι-γώτερο. Δυστυχῶς. Μετά τῆ διαγραφῆ ἀρχίζει ἡ στενή, ἡ στενωτέρα παρακολούθησι, για νά καταλήξῃ στό ἀφάνισμα.

Μόνον ἡ τυραννία βάζει γλωσσοδέτην, καί μόνον οί ἰδέες πού δέν βρίσκουν ἀπήχησι στο Λαό, διογετεύονται μέ τῆ βία καί τρομοκρατία.

"Ας συνέλθουν λοιπὸν σέ τελευταία ἀνάλυσι οί ἄριστροι, οί ἄριστερίζοντες, οί κομμουνισταί τῶν πόλεων, πρό πάντων τῶν πό-λεων πού ζοῦν στά σύννεφα καί νομίζουν πῶς οί σύντροφοι του βου-νου θά κατεβοῦν κάτω καί θά τούς κοιτάζουν καλά, καλύτερα. Πρέ-πει νά γνωρίζουν πῶς τὰ «πόστα» καί τίς θέσεις θά τίς πιάσουν οί σύντροφοι του βουνου καί οί πολιτικοί πού δέν εΐναι λιγώτεροι.

Σεΐς ἐδῶ κάτω θά τρέγετε ἀπό συνοικία σέ συνοικία νά πάρετε πιστοποιητικό τῆς «δράσης σας» καί δέν θά μπορείτε γιατί δέν θά σᾶς τὸ δίνουν, γιατί ἔκτος ἀπὸ τὸ νά πηγαίνατε στίς συγκεντρώσεις των, νά λέτε ὑπὲρ αὐτῶν σέ συζητήσεις, νά πληρώνετε δουλικά τῆ συνδρο-μῆ σας, (για νά ζοῦν ἄλλοι πλουσιωπάροχα) τίποτα ἄλλο δέν κἀνατε γι' αὐτούς. "Αποκηρῦξτε τους λοιπὸν καί πάρετε θέση νά τούς ἀπο-υονώσετε καί ἀφοῦ ἠσυχάσωμε εἰρηνικά καί μέ πολιτισμένα μέσα, νά ἐπιδιώξωμε νά καλύτερώσωμε τῆ ζωῆ μας μέσα στά **ἔθνικα πλαιοία**.

Εΐναι καιρὸς ἀκόμα νά περισώσωμε ὅτι ἀπόμεινε. "Ας πάψῃ πιᾶ ὁ βαφέας νά βᾶφῃ φουστάνια μαῦρα κι' ἄς σβύσῃ ἡ λέξη αὐτῆ (σκό-τωμα, σφάξιμο, κάψιμο).

"Εφύγα κι ἦρθα κάτω στὸν κόσμον π' ἀπαρνήθηκα, κι εΐδνα τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, καί εΐδνα νέους, πού δέν ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τίς προοδευτικῆς ἰδέες τίς καλῶς ἔννοοῦμενες, καί πρῶτα **ἡ Πατρίδα, πρῶτα ἡ τάξι, ἡ ἡσυχία**. Εΐδνα τὸ δίσμοιρο **Κράτος** μέ τὸ **Λαό του** νά τυραννιέται νά κἀνῃ κάτι ἀπὸ τὰ χαλάσματα, ἀλλὰ δυστυχῶς μοιάζει ἡ προσπάθεια αὐτῆ σάν τῆς "Αρτας τὸ γεφύρι (δλιμερίς ἐχτί-ζανε τὸ βράδου γκρεμίζταν). Πᾶμε νά κἀνωμε κανένα γεφύρι, καμμιά καλύβα, ἔρχονται οί «σύντροφοι» καί τὰ γκρεμίζουν.

"Απὸ μᾶς ἔξαρτάται, τούς "Ελληνες πού ζοῦμε ἐδῶ κάτω, τὸ μέλλον τῆς ΦΥΛΗΣ, ἡ ζωῆ μας, ἡ περιουσία μας. "Ημεῖς πρέπει νά κἀνωμε ἕνα μέτωπον ἄρραγές, σιδερένιο καί μέ μία ἐξόρμησι θυελλώ-δη, πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα, μέ τουφέκια μέ τὸ στόμα, μέ χᾶδια, μ' ὅτι

μπορούμε, να σώσωμε απ' τή μιὰ πολλούς Ἕλληνες πού εἶναι ἀπάνω καί σκέπτονται σάν κι ἐμάς μὰ δέν μποροῦν νά φύγουν, κι' ἀπ' τήν ἄλλη νά χτυπήσωμε ἐκείνους πού τὸ πῆραν γιὰ ἐπάγγελμα νὰ αὐτοτιλοφοροῦνται στρατιῶνι καί καπεταναῖοι.

Ὁ ἐργάτης πάντα θά παλεύη ὅπως πάλευε ἀπ' τὴν ἀρχή, μὰ θά παλεύη καί θά τὸν βοηθήσουν ὅλοι στὴν πάλη του αὐτὴν, ἴσους, εἰρηνικά, ὄχι μὲ σκοτωμούς, ὄχι μὲ αἵματα, γιατί δέν εἶναι μονάχα αὐτὸς πού θέλει νά ζήσῃ.

Σὲ σὰς διανοοῦμενοι ἀπομένει ἡ σπουδαιότερη ἀποστολή. Οἱ καθημερινὲς ἀπογοητεύσεις σας δέν πρέπει νὰ ἀνακόπουν τὸν **ἐθνικὸ δρόμο**, καί νὰ τρέχετε σάν κι' ἐμάς νὰ βρῆτε σωτηρία στοὺς συμμοριτες. Παλαίψτε μ' ἄλλα μέσα γιὰ τὴν πραγματικὴ καλλίτερηση τῆς ζωῆς κι' ὄχι τὴν φαινομενικὴ, τὴν ψεύτικη.

Νέοι. Μὴ γίνεστε ὄργανα τῆς ΟΠΛΑ καί μὴ βουτᾶτε τὸ χέρι σας στὸ αἷμα τῶν ἀδερφῶν σας. Διώξτε κάθε ἐγκληματία, πού θάρρη κρυφὰ στ' αὐτὴ νὰ σὰς πῆ, «σφάζετε τὸν τάδε...».

Σεῖς οἱ εὐποροὶ πού γιὰ τὸν α καί β λόγο, ἔχετε σήμερα τὰ ἀγαθὰ πού ζητάει ἕνας ἄνθρωπος καί μὲ τὸ παραπάνω, εἶναι ἀνάγκη νὰ προσγειωθῆτε. Εἶναι ἀνάγκη νὰ προσέχετε τὸ φτωχὸ-βιοπαλαιστή, τὸ φτωχὸ δραχμοδίαιτο, νὰ ἀπλώσετε τὰ χέρια σας, νὰ δώσετε, νὰ δώσετε, σπῆττα, χωράφια, δουλειὰ μὲ λίγο κέρδος, γρήματα στὶς πᾶσχουσες οἰκογένειες χάριν τῶν Ἐθνικῶν Ἰδανικῶν.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ γενῆτε τὸ παράδειγμα τοῦ Εὐαγγελίου «ὁ ἔχων δύο χιτῶνας ἄς δώσῃ τὸν ἕνα στοὺς φτωχοῦς». Ἄνοιξτε τὰ σπῆττα σας νὰ μποῦνε μέσα δεινοπαθοῦσες οἰκογένειες θύματα τῶν συμμοριτῶν. Ἄνοιξτε τὸ πουγγί σας καί δώστε, δώστε ἄλυπτητα καί ἀσυλόγιστα γιατί ὁ γκρεμὶς οἷς ἡ καταστροφή πού ἐτοιμάζουσι οἱ ἀρχικαπεταναῖοι εἶναι μεγάλος. Δώστε νὰ καταλάβῃ ὁ κόσμος αὐτὸς ὁ παρασυρμένος ἀπ' τὴ φτώχεια πρὸ πάντων ὅτι ὑπάρχει ἀνθρωπισμός, ὑπάρχει συμπόνια, ἀλληλεγγύη, ἀγάπη. Μὴν κλεινεσθε στοὺς ἑαυτοὺς σας καί δέν βλόπετε τὴ δυστυχία πού ὑπάρχει ἔξω, στὸ ὑπαιθρο καί στὴν πόλη.

Προσγειωθῆτε!... Εἶναι τὸ πρόσταγμα τῆς Πατρίδας, τὸ πρόσταγμα τῆς στιγμῆς ἂν θέλετε, νάχετε μεθαῦριο τὰ σπῆττα σας, τὴν περιουσία σας, τὴν ἐλεύθερη οἰκονομία σας, τὰ πλοῦττα σας.

Ὁ φτωχὸς ἐργάτης κι' ἀγρότης δουλεύει γι' αὐτὸ κι' ἀγωνίζεται μὲ τὸ ὅπλο τὸ χέρι, μὰ κι' ἐσεῖς λυπηθῆτε τὴν οἰκογένειά του, λυπηθῆτε τὰ παιδιὰ του πού γυρίζουν στοὺς δρόμους τὰ περισσότερα ρακένδυτα καί νηστικά. Αὐτὸ ἐπιβάλλει τὸ καθῆκον καί τὸ συμφέρον σας. Ἄν εἶναι μακρυνὰ τὰ χρόνια πού ἐγκαταλείφθηκαν ὀλόκληρες, περιουσίες καί ὀλόκληρα μαγαζιά στὴν **Ἀνατολικὴ Μακεδονία** ὅταν μῆκαν οἱ **Βούλγαροι**.

Ἄν δέν προσγειωθῶμε ὅλοι, μὰ ἀνεξαιρέτως ὅλοι οἱ **Ἕλληνες**, δεξιῖοι, ἀριστεροί, κεντρικοί, οὐδέτεροι (αὐτοὶ οἱ οὐδέτεροι...) θὰ δοῦμε ὅλα μας τὰ ὄνειρα νὰ γκρεμίζονται καί τοὺς **Βουλγάρους** τῆ χειρότερη μορφή τῶν **Σλαύων** νὰ μᾶς κυβερνοῦν διὰ τοῦ ὑποτακτικοῦ τῶν **Μάρκου** καί **Σία**.

Ἄπόδρασή μου ἀπὸ τὰ Πιέρια

Βλέποντας καί παρακολουθώντας αὐτὴ τὴν κατάσταση πού μὲ λίγα λόγια ἀνέπτυξα παραπάνω, δέν μπορούσα πιά, δέν ἤταν δυνατόν νὰ μείνω ἄλλο. Ἡ οἰκογένειά μου στὶς 28—7—47 ἀνεχώρησε διὰ **Βέρροιοιαν**, καί ἐγὼ παρακολουθοῦμαι στενὰ ἀπὸ τοὺς συντρόφους μου.

Σκηνοθετοῦν κατηγορίες καί μὲ καταδικάζουν σὲ θάνατο διὰ βασάνων, χωρὶς ἀπολογία. Ἡ αἰτία ἦταν ἡ ὄλη μου στοὺς 6 μῆνες στάση καί γιατί δέν μπόρεσα νὰ λέω πάντοτε «ἀνέβαινε ὁ γαΐδαρος στὸ δέντρο». Τὸ ἀνετέληφθην καί ἐπίσπευσα τὴ φυγὴ μου. **Παρασκευῇ**, ὥρα 14.30 πῆραν τὴν ἀπόφαση νὰ μ' ἐκτελέσουν τὸ βράδυ, καί τὴν ἴδια μέρα, ὥρα 15.30 φεύγω μπροστὰ ἀπὸ τὰ μάτια τους. Τὸ μόνον πρᾶγμα πού πῆρα ἦταν τὸ **περιστροφὸ** μου.

Μέσα στις κακστοπιές του **Κακολάκου—Ρητίνης**, τρέχοντας μέσα στο νερό για να μη αφήσω σημάδια, λαχάνισα. Κάτω από ένα κορμό μιας όξινης μέσα στο νερό, στάθηκαν 4 ώρες έως ότου νυχτώσει καλά. Βγήκα τουρτουρίζοντας από το κρύο. Τά νερά τρέχουν από τα ρούχα μου. Δεν πολμώ να φύγω νύχτα για να μη πέσω στις ενέδρες των. Την άλλη μέρα πρωί, στριμώχτηκα εκεί κοντά σε ένα βάτο από κάτω, σχεδόν μέσα στο νερό πάλι.

Μοναδική μου έλπιδα σωτηρίας, ο **Σταυρός** και το περίστροφο.

Το βράδυ στις 5 μ. μ. ξεκινώ για το Τάγμα του Στρατού πιά. Πέφτω σε ενέδρα των συμμοριτών και γυρίζω πίσω. Νύχτασε κι εγώ βρίσκομαι περικυκλωμένος από παντού, Λίγο παρακάτω στο σκοτάδι, μέσα στο ρέμμα, ακούω τα βογγητά βασανιζομένων συντρόφων μου. Νοιώθω τον έαυτόν μου να φεύγει στα σύννεφα. Σε λίγο πεθαίνω! Γύρω μου ακούγονται ψιθυρισμοί κι αναγνωρίζω την φωνή του **Ταϊκιρτζή**. Φωνάζω. Έκλιπαρώ. Βρίζω. Ζητώ μια γουλιά νερό. Άκίνητοι οι πρώην σύντροφοί μου σάν στοιχειά παραφλόγουν. Τά ξημερώματα ακούω ροχαλήτο πούβγαινε από σφαζομένους συντρόφους, άφου ο δήμιος **Νέγρος** τους διάβαζε την καταδικαστική απόφαση. Έπιχειρώ να αυτοκτονήσω με κινίνο Παίρνω 12 δισκία. Τίποτα όμως. Βγάζω το ξυραφάκι και έπιχειρώ να κόψω την άρτηρια του χεριού, μά είδα αίμα και φοβήθηκα. Ό μόνιος τρόπος έμεινε ν' αυτοκτονήσω βάζοντας μια σφαίρα στον κρόταφο.

Πόσο τραγικές είναι αυτές οι στιγμές, και πόσο γλυκειά είναι ή ζωή! Δεν πυροβολώ, και παίρνω την απόφαση να φύγω. (Τό θάρρος σώζει). Φεύγω. Τίθενται σε καταδίωξη και με κυνηγούν. Πυροβολώ στον άέρα. Άνεβοκατεβαίνω τις ρεματιές, εζυπόλυτος έντελώς. Τά αίματα από τά πόδια μου τρέχουν. Τρελλός πιά δεν ξεύρω τί κάνω. Τό αίσθημα της αυτοσυντηρήσεως με οδηγεί. Κλεινομαι σε μια σπηλιά, σε άλλη, περικυκλώνομαι, και φεύγω πάλι μπροστά άπ' τά μάτια τους, με τό περίστροφο στά χέρια πάντοτε. Πεποισησις πιά, πώς θα γλυτώσω, κι' ο Χριστός έκαμε τό θαύμα. Λαχανιασμένος άνεβοκατεβαίνω τις ρεματιές επί 8 ώρες κι οι διώκται μου λιγόστεψαν. Κι' αούτοι λαχάνιασαν και άπελπίστηκαν. Η αυτοσυντήρηση κι' ή βαθειά μου πίστη στο ΧΡΙΣΤΟ με δώσανε φτερά. Συνεχώς καταδιωκόμενος, στις 16.30 ώρα έφθασα στο Τάγμα **Ρητίνης** και βρήκα συμπόνια, αγάπη, χάδια !!!

Οί στρατιώτες κι οι αξιωματικοί με σηκώσανε στα χέρια. Έγώ τρελλός άπ' την ταραχή, έβλεπα φαντάσματα. Η κατάσταση μου ηταν κακή. Είχα άνάγκην ψυχικής άνάπαυσης και την βρήκα. Κατεβαίω στην **Κατερίνη** και μιλω σε όγκωδεστάτη συγκέντρωση του λαού Κατερίνης. Έρχομαι στη **Θεσσαλονίκη** και κατατάσσομαι στο στράτευμα με τό βαθμό του Έφ. Υπολογιού και άποκαθίσταμαι και τακτοποιούμαι, και μιλω στο λαό της Θεσλονίκης, στο λαό Λαγκαδά και περιχώρων, και ικανοποιούμαι γιατί κι εγώ πρόσφέρω την θετικώτερη υπηρεσία στην Πατρίδα μου. Πολλά παιδιά που με πίστευαν, έφυγαν κι αυτά άπ' τους συμμορίτες και βρίσκονται τώρα δίπλα στις μαχόμενες δυνάμεις του Έθνους. Ήρθε ή άμνηστεια της Έθνικής Κυβερνήσεως **Σοφούλη—Τσαλδάρη** και έσωσε πολλά, παρασυρμέ να Έλληνόπουλα, ένώ εγώ πού μπροστά με τη δήλωσι μονάχα του Στρατηγού **Παπαγεωργίου**, χωρίς ή Κυβέρνηση να κάνει ξεχωριστό Νόμο και πολλοί σάν κι έμένα ήρθαμε και βρήκαμε την τήρηση του λόγου, και νά! Μαχητές κι έμεις μαζί με τά πολλά αδέλφια μας αγωνιζόμαστε για την πάταξη της άνταρσίας που ξεπουλάει τον τόπου και τον καταστρέφει.

Κάθε Έλληνας λοιπόν, άς είναι άριστρός που θέλει να ζήση ειρηνικά και ήσυχα, καθήκον έχει, μύ και σάν άνθρωπος να τους άποξενώσει και ν' άποτραβηχτή, προσφέροντας τη θετικώτερη υπηρεσία στην **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ** και στην **ΠΑΤΡΙΔΑ** μας, την πολυβασανισμένη, την τρισένδοξη και έκακουστή, παύναι ή γενέτρια της αγάπης, του φωτός, και των ήθικων αξιών,